

Скопје, 1 мај 2014 г.

1. Поставувањето на прашања
е чудетење на умот на човекот
во соочување со нешто што
е вон умот како непознато,
а самиот човек е без знаешть
што, како и зошто да постапу-
ва и дејствува во непозна-
тост. А сепак, човекот е во
вени гонет да дејствува и
во ажиција заради своите
нагони и тивно задоволува-
ње, а со очекувачте да биде
успешна ажицијата и активи-
стка што ја презема тоа
тога му е неопходно да има
значење во соочувањето со
непознатото. И оттука следи
умот да поставува прашања
како ориентацијони котви
и сигнализации каде сме
во темниота на непознато-
ста.

И непознатоста за чове-
ковиот ум е:

вечноноста, вселената,
природата, човекот и
самиот ум како ум.

И човековиот ум ги по-
ставува прашања кон сите
погоре обласи на постој-
чуе.

С К. и Нч и
за

Философско дело

"БЕДА НЕ ЖИВЕЈТЕ Ч
ХОЖНЕШ ПО СУЩЕСТВУВАЊЕ"

за

мислата „ВЕЧНОСТ“

пинува: СТЕФАН СИДОВСКИ

Скопје, 2 мај 2014г.

2. ВОГЛАДНОМ САМИОТ УМ НА ЧОВЕКОТ НАЈСТИРВО ГО ИНТУИЦИЈА ИЛИ ИНСТИКТ ПОСТАВУВАТ ПОНМИ (КАКО БОНЕМ ЗНАЕЊЕ) ЗА ГДА НА ИСТИТЕ ГИ ПОСТАВУВА ПРАШАЊАТА СО КОИ ТАКВИТЕ ПОНИМИ СЕ СТАВААТ ПОЛ СОМНЕИ И СЕ АНАЛИЗИРААТ ЗАДА СЕ УТВАРИ И ПРИФАТИ КАКО ЭТА Е ЈЕ или БОНЕМ ЗНАЕЊЕ (т.е. СВЕСНО НЕЗНАЕЊЕ).

И ТАКВА, ПОНМОТ ВЕЧНОСТ Е ИНТУИТИВНО ПРИФАТИЕ ВО ЧОВЕКА ОД НЕГОВИОТ УМ КАДО ОСНОВА И ТЕМЕЛ НА СЕ ШТО МОНЕДА СЕ МИСЛАН. Но, тој не е ум, постапува прашања и со тоа се поканува на несигурност во (бон) знаење на тоа, што е вечност?

Скопје, 4 мај 2014г.

3. Со охјот на постапување прашање: Што е вечност? Човековиот ум сржничи има *a priori* примитивно поимање на поним „вечност“ како интуитивно согледувачко увид на нека поглавја пред зборот

„вечност“, како и замислата за „вечност“, каде прво се мисли „трагање, без почеток и без крај, отсекогаш и за секогаш е, било и не бидејќо што е во постојаност“ каде трагањето што никогаш не престанува и нема да престане.“ Но, што е тоа како вечност што трагајте, умот почнува да поставува прашања ама на претходно неотовата умисленост и замисленост за „вечноста“ пристапаат сепак тој ум се спротивствува со прашања кои самиот себје со тоа што ја сопственстван замислата „вечност“. Е, ова е сопствениј на човековиот ум!

Скопје, 6 септември 2014г.

4. Сопствениј умот на умот секогаш ќе си остане и тој е дијалог на умот со своите измислени и создалени поними, со коништо

2

САМИОТ УМ САМ СО СЕБЕ ЧУВАЛ
САМ НА СЕБЕ СИ ВОДИ РИЦА.
ПРАШАЊА НО ГОДГОВОРИ
ТАКВИНОТ СО ЛИКОВИ УМ УМОТ

СЕ ОСВЕСТУВА ВО РИ НИЗ ПРА-
ШАЊАТА НА ГРАНИЧАТА ДО-
ВОСТ НА НЕМНОИСТДР ЈА
ПРЕЧИНЕ ПРЕЧЕКОРИ НА ОДИДЕ-
ВОН ОД ОБЕБЕ (ДА СЕ ТРАНС-
ЧЕНДИРА) И НА AVIS СО

ТАКА НИЗ СФОРМАТА НА
ПРАШУВАЊЕ КЕ СЕ ОТСКИЧУ-
ВА НЕКОЈ ВИДУВИД, НА
ЗГЛАДЕЊЕ.

И ЖАКО "ШТО ВЕЧЕ ЗАДО-
ЧИНАВИМ СО ПОИМОТ" ВЕЧНОСТ"
ШТО Е ВЕЧНОСТ?

ВОЖКА Е ВЕЧНОСТ!

ЗБИТО Е ВЕЧНОСТА С
ОД-КАДЕ ДА ПОСТОИ
ВЕЧНОСТА, А МОЖЕДО АН-
ДА НЕ ПОСТОИ ВЕЧНОСТА?

СО СВАКВО ПОСТАВУВАЊЕ
НА ПРАШАЊА СЕ ПОКАЧИВА
ВЕКА ПОСТАВУВАЊЕ (А НЕЗНАЕ-
ТЕ ЗА ШТО ОСВЕЧИЧУЧИВО)

5

ЗАМИСЛУВАМЕ
БЕСКРАЈНО ПОСТОЕНЬЕ КОЕ
СЕКОГАШ ПОСТОИ."

ОВА Е ЗАМИСЛ НА УМОТ
ЖАКО ПОИМ. И СО ПРОДАЊА-
ТА ИСНОТ УМ САКИН ГО
ОСОЗНАЕТОА ШТО СИ ГО ЗА-
МЕДИЛ.

ЗБИТО Е ТОА ТАКА ЗАЧИ-
СКЕНО И ОДРЕДЕНО ЖАКО
ВЕЧНОСТ И ИМЕНУВАНО СО
ЗБОРОТ "ВЕЧНОСТ"

КОДА Е ТАА НАША ПОТРЕБА
ШТО СО УМОТ НИЗМИСЛУВАМЕ ПО-
ЧИМ "ВЕЧНОСТ" И ЈА ЗАДОВО-
ЛУДАМЕ, КОГА ГО КОРИСТИМЕ
ЖАКО ТЕРМИН И ПОИМ?

СКОПЈЕ, 14 СЕПТЕМВРИ 2014.
5. Понмот "ВЕЧНОСТ" Е НАЈОГЛЕ-
ДИ ПРИСТРАЖИЈА И ЖАКО ТЕРМИН
ОЗНАЧУВА ЗАМИСЛЕНА КОНСТАТА-
ЦИЈА НА УМОТ ЗА "ТРАДИЦИО-
НОСТОБИТ" ЖАКО НЕГАЦИЈА НА
СЕ ШТО Е МИНИВОИ ТРОШТЕО, А
ВСЕДИНО И НАДМИНУВАЊЕ ТЕР-
МЕЧКИВОСТА ЧУСЕ ПОСТОЈНО И
НА САМИОТ ЧУВЕМ.

И ПОТРЕБАТА НА ЧОВЕКОТ
ДА СОЗДАВА ВЛАОВ ПОИМ ВО
ЧОВЕКОВАТА ЗАМИСЛ ГДА ЈА НАДИ-
ТЕ МИНИВОСТА, МЕНИЧВОСТА И

6. И ТРОИСТА СО ЗАДОВОЛУЈАР-
ЧЕТ НА ПОТРЕБИТА СЕ ЗНАЕ
НЬ Е ГОД КОЈА СЕ ОЧEKУВА ДЕ-
ЖА ЧОВЕКОТ МОЖЕ ЏА СЕ ИЗДАИ
СЕБЕСИ ОД СВОЈАТА ТРОИСТСТВИ-
МИЛНІВОСТ И МЕНДНІВОСТ.

ТАКВА, ТЕРMINOT И ПОЧНОТ ВЕЧНОСТ
Е САМО ЗАМІСАД ЏА УМОТ ЗА
ЧОВЕКОВАТА НЕЗАДОВОЛЕНА ПО-
ТРЕБА ЗА СЕЗНАМЕЊЕ.

Скопје, 21 септември 2014

6. ОД КАДЕ ПРОДЛЕГУВА ПОТРЕБА-
ТА ЗА СЕЗНАМЕЊЕ?
ОД СВЕСТА ПОЈАВВАТА НА
СВЕСТ, ОД ГЕНЕЗАТА И ЕКС-
ПЛАНДИРАВУТО НА СВЕСТА
ЖИХО И ОД БИХОЛШИИИОТ ФИЛ-
ТОР СТРДР (ЖАКО НЕЗНАЕЊЕ
ЗА ЖЕЛОЗНАТА ОСТА) И ПОРНВ
ЗА ПОСТОЕЊЕ ОПСТАНОКИ ДО
НЕПРЕДИЧАСТ ВО ТРАЕТВО
И НИВЕСИЊЕ НА СДЕЛА.

ОВАЯ ПРЕДФИЗИЧКА, ПРИРО-
ДНА И ПСИХОЛОШКА-ДУХОВНА
ПОТРЕБА ВО СВОЈАТА ПОПРО-
ЛНОСТ, ЧЕЛОСНОСТИ И СЕБЕСРД-
НИСТ НА ЗАДОВОЛЕНОСТ МО-
ЖЕ САМО СО СЕ ЗНАЕЊЕ.

И СО ОГЛЕД НА СТСУЩНОСТ НА ВЕ-
ЗНАЕЊЕ, ЧОВЕКОВИОТ УМ ГО ГО
СИЧУ ХИДР СО СОЗДАДЕНИОТ ПО-
ЛНМ, ВЕЧНОСТ" И ГЕРМИН (РАЗЛИ-
ЧЕН ВО РАЗНИ ЗА ЗНИ) СО ШТО
СЕ, ПОНСТОВЕТУВА ДЖАКО ДА Е ОНЕМ"
- СЕ ЗНАЕ" И ОД ТАКВА ПОЗИЦИЈА
УМУВА ЗА УЕПОСТОЕЧКО.

Скопје, 28 септември 2014

7. ТАКА ЧОВЕКОВИОТ УМ ГО
СОЗДАДЕ ПОЧНОТ, ВЕЧНОСТ"
БЕЗ ЏА СЕ ЗНАЕ ЖАКО, А ЏАКО
Е ДЕЖА ПРОИЗЛЕГУВА ОД НЕ-
ТА ФИЗИЧКО-БИОСИННИИАТ ПО-
ТРЕБА ЗА СЕЗНАМЕЊЕ И ПР-
ЕДНО Е ВО СЕТА МИЛНІВОСТ И
МЕНДНІВОСТ НА СИТЕ НЕШТА,
ЖАКО И ДА СЕ ВИДЕ ИЗВИЧЕН
ОА ТРОИСТСТА НА ПОСТОЕЊЕ
И ВОЕДЧЕ ДА Е ВОИ СЕ, А
СЕПАК, ДА Е СО ОГЕ ВО НА-
ВЛУДУВАЊЕ НА ТОА ШТО
И ЖАКО СЕ СДРВИВА КАКО
ПОСТОЕЊЕ НА СИТЕ НЕШТА
(ШТО ВИДЕ СЕ И КЕ ВИДАТ)
И ДА СЕ УЧИДВА ВО ДОИИН-
ГУДАНЕ ЏА БЕЗВРЕМЕННОСТ
И БЕСКРАДНОСТ ЏА УБАВИ-
ТЕА.

ЕТЕ, ТОА ОЕ ЕЛЕМЕНТИТЕ КОИ-
ШТО ГО СОЧИНУВАТ ПОНМОГ
“ВЕЧНОСТ” КОЈ ЧОВЕКОВИОТ
УМ ГО СОЗДАХ ЗА УДА СЕ ПОИ-
СТОВЕТИ СО ТОА, ШТО ДА Е,
САМ ТОЈ ТОА „ВЕЧНОСТ“.
НЮ УМОТ СЕ ПОСТАВУВА
НИ ОПРОТИ ИАКВИОТ УМ СО
СОПЕТ ВЕЧНОТО ЧУДЕЊЕ ЗД
ТОА, ЖАКО Е МОИНА ВЕЧНОСТ.
И ОТТУКИ ПРОИЗЛУГУВАРТ
ПРАШАЊАТА ЗА ВЕЧНОСТА
ЗНАЧИ, ЧОВЕКОВИОТ УМ СО
ЗВОРОТ „ВЕЧНОСТ“ ЈА ОДРЕДУ-
ВА ЧОВЕКОВАТА ПОТРЕБА
ЗА СЪЗНАЕЊЕ И ВЕЗВЕ-
МЕНСКО, НЕ ВЕСКИРАДНОТ ГРА-
-ТВЕ НЕА ПОСТОЕНЬЕ СО ИЗВЕ-
-МЕНОСТ ОД ГИЛНИВОСТА,
МЕНЛИВОСТА И ТРДИНОСТЯ
НЕА СИТЕ НЕШТА, А СО НАБЛУ-
ДУВАТВЕ НА ИСТИТЕ ВО
ГИЛНИИОТ ТЕК НА ТОА ШТО
БЫДЕ, ШТО СЕ И ШТО КЕ БИ
БАТ ВО НЕПРЕСТАНС УКИ-
-БАТНОЕ НЕА ДОЧИКУВАЊЕ
ЧА УБАВИНА БЕЗ ПРОСТА-
НОЋ ВО САМО СОЗДАВАЊЕТО

И ПРЕСОЗДАВАЊЕТО
ЕТЕ, ТОЈ Е ЧОВЕКОВАТА МЕА-
ДИВИЧКО-КОСМИЧКА ПОТРЕБА
НЯ ЧОВЕКОВИОТ УМ КОЈ СО
ОКОВАТМОГ ТЕРИНИ „ВЕЧНОСТ“
ЈА ОЗНАЧУВА ТАЖИВАТА ПОТ-
-РЕБА ШТО СЕ ИСКАНУВА
ВО ПОНМОГ „ВЕЧНОСТ“
А ТОДЕ, ВЕЧНОСТ Е ДОИНИВУ-
-ВАЊЕ НА НЕПОЗИЦИЈА СОСА
НИ ПОСТОДИЕ ШТО Е ОТЗНА-
-ГИЊЕ ЗА ОЕ ПОСТОЕЦКО ВО
БЕЗВРЕМЕНОСТ И ВЕСКИРАД-
-НОСТА, КОЈА СЕ САМОСОЗИР-
-ВА И ПРЕСОЗДАВА ВО УВА-
-ВИНАТА КОЈА ШТО СЕ НАБЛУ-
-ДУВА Н УНИВА.
Тожмутот е понмот на
човековиот ум „ВЕЧНОСТ“
жако нејгова потреба да
мисли и спислава сми-
-сла за да самиот човек
нишве и споставува во
свот грчи, напор, трудност
и работе во свој свет
што е неизнато нејпознато
и тешко осознат. А умот
со понмот „ВЕЧНОСТ“ се
поставува како да бидеј

СЕЗНАТ.

НО, ЧУДЕНЕТО ГИ ПОСТАВУ-
ВА ТРАШАВАТА.

Скопје, 5 октомври 2014г.
8. Со поставувањата на пра-
шната човековиот ум што
го создаде поном „вечно-
ст“, веќност самиот на
себе си ги поставуваја ка-
ко прашања на кон (беше)
одговора (самиот) и отуми
го создал терминот „ве-
чност“. Со таа човековиот
ум се става во дијалог,
но, таа не е дијалог, но
само спротивставен и
невидими субјекти, т.к.
едини ист субјект кој си
поставува прашања и (ка-
ко бидејќи) одговора (зруга-
субјекти).
А тоа е болниот видују-
чи човековиот ум на душа.
Кога со самиот себе, а неко
што не е сам со себе, т.к. у
бонем јас со ти и ти
со јас.
И прашната се поре-
леваше со стокику (бонем).

ОДГОВОРНИТЕ ЗА „ВЕЧНОСТА“.

Скопје, 19 октомври 2014г.

9. Впрочем, со самото тоа што
се изговара зборот „вечност“
првата асцијтичка е туес-
те на расудноста на умот
којшто не знаше што даваат.
Да ниту пак, може да се
искаже, кога тоа е со сем
чепрекметно за мнението
и еднотактно е само
мнението во тишината!

Сепак, иако немаје да
се искажа, би можело со
поставување че прашането
да се организира првично че ос-
вествувајте во нас самиите
со коешто се овозможува да
воставите единна сочна
насока од кое се поти имати-
нароста че можете во
тишината.

Скопје, 19 октомври 2014г.

10. Така, кога ќе го постапи-
ме прашањето „што е веќност“
не само барајме да ја сареди-
ме одредбата на поном кој
што самиот човеки ум го со-
здал. И истиот ум го поста-

"БУГА ТОА ПРИЧИНАВЕ ЧА ГНОИМОТ
ОДНОСОТ НА САМНОТ СЕБЕ КАКО
УМ. И ОДГОВОРОТ ТРЕБА УМ.
+ ОТ ДА ГО ИСКАШЕ, А ШТО ВСУ.
ВЕЧНОСТ ИСТИНОТ УМ ГО ПОСТАВИ
ПРИЧИНАВЕТО.

ЗНДЧИ, САМ-УМ САМ СО
СЕБЕ ОТ ПРИЧИНАВАНИ ОДГОВОР
РА. А ТОА Е СОЛНЛОЖДИ
НА ВИЈАЛОТ.

"ВЕЧНОСТ Е ТРАЕНЕ" И ВЕ-
ДНАЧ ЗОДАВА, СЕКОГАЦИ,
БЕЗ ПОЧЕТОК И БЕЗ КРАЈ
ВО ПРОСТОРИ И ВО ВРЕМЕ"

ТОА Е ПРВИЧНИОТ ИСКАЗ, А
НЕ ЗНАЕМЕ НА ШТО СЕ ОДРЕ-
СУВА НА ВЕЧНОСТА ДАЛИ

ДАКИ НА ПОИМОТ И ВЕЧНОСТ.
СЕ РАЗБИРДА НА ПОИМОТ, А
ЗА ВЕЧНОСТ НИЧЕО НЕ ЗНА-
МЕ, ТИНКАЖДА ПРЕТСТАВА
НИКАКВО ИСКУСТВО НИКАД-
ВА ПЕРИЧЕШИЈА, ТУКУ
САМО ЗАЧИСЛА ГЕР ЕЧНО
ЗА ВЛОСТРАНИЧИЈА КАКО НЕГО-
ВР ТВОРЕВИНА, А НЕ ИСТВАРНС-

Скопје, 26 октомври 2014 г.,
11. ЧТАДА ПОИМОТ "ВЕЧНОСТ" Е
ПОТРЕБА НА УМОТ (БОШЕМ) ЗНАЕ СЕ
И МОШЕ ДЕДУКТИВНО ДАТИ НА-
БЕДУВА И СКАЗАНЕ ЗА БИТЕ ПО-
ЗДРАЧУА НА ПОСТОДИТ И ЕНТИТЕ
ВЕЧНОСТИ. А ВОЕДНО ПОИМОТ, ВЕ-
ЧНОСТ ОЕ ПРИФАКА (БОШЕМ) КА-
КО СТВАРНОСТ, ШТО Е КАКО
ЧОВЕКОВА БИОЛОШКО - АНДРОГО-
ЛОШКО И СОЦИЈАЛНО - МЕТАМ
ЗНЧКА ПОТРЕБА НА (БОШЕМ)
СИНГУЛНОСТ И СМисЛА НА ИН-
ВЕЧНОЕ ЗАДАЧЕ СЕ СООЧУВА
СО НЕБИДИНИНАТА, НЕПОСТОДИЧ-
КО И НИШТАВИЛО, ШТО ЗА СЕ
И ОЕ ЧОВЕЧКО СУЩЕСТВО Е
НЕПОДНОСЛИВО, ОЧАДНО И УНА-
СНО.

ЧТО, ТОА СЕ ОПЕЧУДИЧН
НА УМОТ КОј САМИОТ ГО СОЗДА-
ВА ОВОЈ ПОИМОТ ГО ОДРЕДУ-
ВА КАКО "ТРАЕНЕ, ОТСЕКОГАЦИ
И ЗАСЕКОГАЦИ". Е, СЕТА, ИСТИНОТ
УМ ПОСТРДУВА ТРАЕНЕ, А
ШТО Е ИЛЧИТО Е ГОА ШТО
ТРАЕ, ОТСЕКОГАЦИ И ЗАСЕКО-
ГАЦИ? УМОТ СЕ СЧУДОНЕВИ-
ДУВА И ВО НЕМОДА НА

ТИШИНАТА НЕМА ОДГОВОР, ТУКУ
САМОТ НЕ УМУВА СО СРОЧНО
ПРАШАЊА.

Скопје, 2 ноември 2014 г.,
12. ТАКР, МОТНОТ УМ ЧОЈ
ГО СОЗДАДЕ ПОИМОТ „ВЕЧНО-
СТ“) СЕТА ПОСТАВУВА ПРАША-
ЊА.

ШТО Е ВЕЧНОСТА, ДОГОЛУ
Е ОТСЕКОГАИ И ЗА СЕКОГАШ,
А СЕ ДРУГО Е ЛИЧНОСТ ТРО-
ШНО, ОД ОДНОСА ВСЕЛЕНА СО СИ-
ТЕ ВСЕЛЕНСКИ ГЛАДИ И СОБИТИ-
ЈА ПАДРО МИСАЛА ШТО СЕ
МИСЛИ КАКО „ВЕЧНОСТ“?

ШТО Е ТОА, ШТО БИ БЫЛО, Е И
КЕ Е ВЕЧНОСТ? НИШТО ШТО Е
ПОСТОЕЧКО НЕМОИНЕ, ДА СЕ СЛЕ-
ТА ВЕЧНО. И АКО Е ТАКР, ТО-
ТАШ ВЕЧНОСТ Е РАМНО НА
ПРАВНОСТ И НЕПОЗНАТОСТ.

Но, човекот НЕМОИНЕ ДА НИВЕЕ
СО ЗАМНИСАТА ДЕКА И Е ВО
НЕПОЗНАТОСТ (A), ТУКУ ИМА
ПОТРЕБА (ФОИМЕ) ДА ЗНАЕ
ДЕКА ВЕЧНОСТА Е...

ШТО Е ГЕТЕ, ЌУКУ ПОИМОТ

СЕ ВОВАЕЧКУВА ВО СОПСТВЕНИ
АНТИНОМИИ.

Скопје, 9 ноември 2014 г.,
13. АНТИНОМИИТЕ НА УМОТ ЗА
„ВЕЧНОСТ“ ИКАКО ПОСМ СЕ САМО
ПОЧАВ ДЕКА СЕКОГАШ УМОТ
КЕ СИ ОСТАНЕ ВО ТРАНСИТЕ
НА ПРОТИВРЕЧНОСТИТЕ ШТО САМИ-
ОТ СИ ТИ СОЗДАВА, КОГА СЕ
ОБИДУВА ДА УМУВА ЗА (ВОНЕМ
КЕШТА ШТО СЕ ТРАНСЧЕНДИРАТ
И ТОА ГО ТОКАЧУВА САМОТ УМ
СО ПОСТАВУВАЊАТА НА ПРАША-
ЊАТА. ОД САМИТЕ ПРАШАЊА СЕ
ОГЛЕДУВА НЕМОИНОСТА УМОТ
ДА СЕ ТРАНСЧЕНДИРА И ДА СТО-
ЭКАЕ ИЗНЕДЕ ЗА ВЕЧНОСТА
НОЧ ПОИМОТ „ВЕЧНОСТ“ ТУКУ
ОСТАНУВА ВО ТРАНСИТЕ НЕА
ПОУМОНОСТА, А ПОИМОИТЕ НЕ СЕ
ШТО НЕ СТВАРНОСТ. ТАКА Е ПО-
СЕВНО СО ПОИМОТИ „ВЕЧНОСТ“
КОИ НЕ ОЗНАЧУВА СТВАРНО-
СТ НА ВЕЧНОСТ (A), ТУКУ
САМ ПОУМ СЕ БАВИ, МИСЛИ
ПОИМОТ „ВЕЧНОСТ“ СО СОДРЖИ-
ТОА ШТО САМОТ ЏА ИЗНЕДРИХ
(СО ПОТРЕБА), А НЕ БИЗВЕДЕ ВИ

ОД ВЕЧНОСТА ДАКА ОСТВАРНОСТ.

И ТАКА, КОГА СЕ ПРАШУВА:

ШТО Е ВЕЧНОСТ? НА ОВА ПРИЧА-

ЊЕ УМОТ ВО ДОСЕГА ИМАНДА ИСТС-

РИЈА НА ЧОВЕКОВИТЕ РАЗМИСЛЕН-

ГИ ПОСТАВИЛ ПРЕТПОСТАВКИ

ДАСКАКАЧИСАНИЕ И ЕНЕРГИЈА,

ПРИРОДА, УМ, СВЕСТ, БОГ (ВО

РАЗНИ КОНЦЕПТУАЛИСТИЧКИ ГИД-

“МАДА И НАЗИВИ”, ДА НИКАКО

ДА СЕ РЕЧЕ; НЕПОЗНАТОСТ,

НЛИ ГЛАС, ДА НЕ СЕ ИЗЈАСНУ-

ВА, ДА НЕ СЕ НСКАЧУВА. Зонд

ДА ВЕРОЈАТНОСТ ОВЕ НЕКОЈ А

ПОТРЕБА!

Скопје, 16 ноември 2011г.

И СОЗДАВАЊЕТО НА ПОНДИСТ
“ВЕЧНОСТ” ЧОВЕКОВИТО УМ
ДО СОЗДАЛ ОД ПОТРЕБА ЗА
ОДМНОГ ЧОВЕК И НИКО СУЩЕ-
СТВО ШТО НИВЕЕ ВО СВЕТ
НЕПОЗНАТ, НА НЕПОЗНАТОСТА
И ВОВДНО НИВЕЕ СО СИЕВ-
ЧИРЕЧУСТ.

И ПОТРЕБАТА Е ВА СЕ
НИВЕЕ КАКО ОДБРАНА ОД
СТРАВОТ НА НЕЗНАЕНИЕТО
НА НЕПОЗИДОСТА СО ВСИИ-

— ЕМ) СПОЗНАВАЊЕ НА СВЕТОТ
И (БОНЕМ) ЗНДЕЊЕ НА СЕР-
ВУЧНОСТА НА ПРОСТРЕДЕЊЕ КАКО
ЧЕЛЕНДА И ПОПОЛНОСТ, А ТОА
Е “ВЕЧНОСТ” КАКО ФРИНГИ-
РАНДА ВИСТИНА (НА РАЗДИЧ
ПРЕТПОСТАВКИ ОД СЕКАКВИ
ПРОВИНИЧЕНИИ НА (ДОКУМЕНТИ)
ОД ЧОЈА УМОТ СО (БОНЕМ)
ВО ТЕХЕМЕНСТНА И ИМАНДИТНА
ДЕДУКЦИЈА ИЗВЕДУВА (ВО-
НЕМ) ЗНДЕЊЕ СО КОЕ ГО
СФОРМУУВА ПОГЛЕДОТ КО НИ
СВЕТОТ И НИВОТОТ КАКО ЗНА-
ДЕН, ДА НИКАКО НЕЗНАЕНИЕ
И НЕПОЗНАТОСТ. И СО ОВА
ЧОВЕК СИ НИВЕЕ ВО СВЕТОВ
КАКО ВА (АС ОВО) (БОНЕМ)
ЗНДЕ СТ. ЗОШТО? ЗАТОА ШТО
ГО МИСЛИ ПОНДИСИ ВЕЧНОСТ
СО КОЈ СИ СЕ СЧИРУУВА АД-
ДА СЕ Е ОД ВЕЧНОСТИ СЕ ЗА-
ВРШУУВА СО “ВЕЧНОСТ” ГДА И
ДАС ОД ВЕЧНОСТ ВО “ВЕЧНОСТ”
ЗДЛНГ! ЖОГА ИСТИНОТ УЧИГИ
ПОСТАВУУВА ПРРШАЊУУДА ВА

истинот помеѓу, вечност со кој-
што то создал и отвори.

Скопје, 23 ноември 2014г.

15. ТАКВА, КОГА САМО РЕФЛЕКТИРАЧКИ УМОТ НЕ СЕ ПОСТАВИ ДО НЕГОВИНОТ СО ЗДАДЕН ПОМЕДУ ВЕЧНОСТ, ТО ТАЧКА УМОТ ПОСТАВУВА ПРЕШАТСТВА: ШТО Е ВЕЧНОСТА ОД КОГА ВЕЧНОСТ ЃЕ ВКЛЮЧЕНА ВЕЧНОСТА Е (МОИНЕ) РЕЗУЛТАТ ВЕЧНОСТА Е ВЕЧНОСТ, А НЕ Е НЕ-ВЕЧНОСТ. ОД МАДЕ Е ВЕЧНОСТА ИЛИ ОД КАДЕ ВЕЧНОСТ(A) Е? ЗАДЕМ ВЕЧНОСТ(A) Е ПРИСУТЕНА ВО СИТЕ НЕША ЧЕА Е, ЕСТВУВАЊЕ, А ОСТАВА ВО ОТСУТНОСТА Е ОПРЕНСУТЕНА?

СО ПРАДИРНАТ УМОТ Е ВО САМОРЕФЛЕКТИРАНОСТА НА САМО СОГЛЕДУВАЊЕ НА ПРИСУТНОСТ ВО ОТСУТНОСТ

НА БИАО УЖИВА ГНОМОСТ НА ПОМНИКАЊЕ НА ВЕЧНОСТ, А ТОГ Е УЖИВА ГРДИЧНА И ПОИМОТ "ВЕЧНОСТ" Е СА МО СИНГУЛАРНИ ГРДИЧЕН ПОНМ НА КАТЕГОРИЈА СО КОЈА УМ ИНСЛАН ГОД ЗНАКОТ НИИ ОД АСПЕКТОТ НА ЃОНЕМ "ВЕЧНОСТ".

Скопје, 30 ноември 2014г.
16. И КОГА ЧО ВЕКОВНОТ УМ НЕ СЕ ВРНУШТИ ВО АНАЛИЗАТА НА НЕГОВИНОТ, СО СТВЕНИ ПОНМ "ВЕЧНОСТ" ТОГА ШТО ГА ОД ЗНАЧЕАЊЕТО НА САМОИЗВОР "ВЕЧНОСТ", КОЕ ЗНАЧЕАЊЕ Е НАЈПРВО, НАЗДЕВЕНО СО НЕГАЦИЈА НА ЕМПИРИЈАТА ОД ЧО СНО НА ПЕЧАЛНОСТА МИНИМОСТА И ТРОШНОСТА НА СЕ ШТО Е ПОСТОЈАЧИО ПА ИНТУИТИВНО СЕ ПОСТАВУЈА ТРАНСОСТ, ПОСТОЈАНОСТ И СЕКОДАЧ ИСТО(СТ); А ПОТОК СО НЕГАЦИЈА НА ТОГАДЕЖКА ВО СВЕТОТ СЕ ШТО Е, ПОСТОИЧНОМ СВОЈ ПОЧЕТОЧЕН КРАЈ И ПРИВРЕМЕНО ПОСТОЕЊЕ, ПА

ИНТИЛТИВНО СЕ ИЗВЕДУВА
БЕЗ ПОЧЕТОК, БЕЗ КРАЈ И
БЕЗ ВРЕМЕНО ПОСТОЕНИЕ.
И ПОТОД СО НАДМИНУВАНЕ
ИР СИТЕ НЕШТА КАКО ПОСТО-
ЕНИ ВО ЧИВНАТА ГРАНИЦА
НА НЕШТО(СТ) И НИЧТО(СТ), ИН-
ТИЛТИВНО СЕ ПОСТРУДУВА
КАКО Е, ЕТОИ, ЕСТВУВА, ЕСУВ-
ЧКО КАКО СЕГОДАЩ, А НЕ
НИКОГДАШ.

И ТАКДА УМОТ ГО ВСЕУ-
ЧИРД ЗНАЧЕЊЕТО НА ЗБО-
РОТ "ВЕЧНОСТ" КАКО ПРА-
ГНОСТ НА ПОСТОЕДУОСТ НА
СЕГОДШНСТО(СТ) ШТО Е
БЕЗ ПОЧЕТОК, БЕЗ КРАЈ И
БЕЗ ВРЕМЕНО Е, ЕСТВУ-
ВА, ЕСТВУВАЧИ

НО, УМОТ СЕ ВСЕУ-
ВА ВО НЕДОУМЧА
ШТО ЕТОА ВЕЧНО.
ЗНАЧУМОТ ПРЕМУ ЗАДРУЧЕ-
ТВЕТО НА ЗБОРОТ "ВЕЧНОСТ"
ИНТЕНДИРД НА "ПРЕТЕЧИ"

РАБОТ НА ПРЕЗЕНТНОСТА НА
ЗНАЧЕЊЕТО КОН И КАКО ОТВА-
РНОСТ Е ТОА ШТО ЗНАЧЕЊЕТО
И СОДРЖИНА КАКО ИМАНЕНТ-
НА СОДРЖИНА КОЈА СЕГА ТРЕ-
БА ДА СЕ ВПСОЛВИРА НАРДИ-
ЧУМДА КАКО ПОНДИВЕ-
ЧНОСТ" ШТО ЂИ СЕ ДЕфини-
РАЛ И ПОЖАДЕ КАКО РЕА-
ЛИТЕТ ЧИ СУЛТА СТАВАР-
НОСТ НА ВЕЧНОСТ.

ДАЛИ, И МОЖЕЛИ
СОЧИНЕНИ СКЕПТИЦИЗАМ
И НЕСНОТ УМИ ШТО АНДИ-
ЗИРДА.

Скопје, третември 2014г.
17. УМОТ ВО ОВИДОТ ДА СЕ ЗА-
ФАРДИ ДА ГО ДРДРИ ПОНДИ-
-ОТ "ВЕЧНОСТ", САДАЧИЧИ СЕ
СООЧУВА СО САМНОТ СЕБЕ КО-
ГА ТРЕБА ДА ЈА ОДРЕДИ
СОДРЖИНАТА НА ГО ГРДИ-
НИРД.

НО, КАКО ДА ГО ДЕфини-
ДА ПОНДОТ "ВЕЧНОСТ", КОГ
ЧЕМДИ И НЕМОЖЕ ДА СЕ
Мисли РОДОВ ПОНДИ КАКО

повисок и поопиш срд поном
“ВЕЧНОСТ” И КАКО ДА ЏА
ОДРЕДИ СОДРЖИНАТА НА
ПОНМОТ, ВЕЧНОСТ” АКО НЕ
Е ТОД ШТО САМНОТ УМ СИ ГО
ОДРЕДИЛ КАКО ЗНАЧЕНИЕ НА
ЗБОРОТ “ВЕЧНОСТ” ШТО ЏИ
ВЛЕГЛО КАКО СОДРЖИНА НА
ПОНМОТ

БЕЗ СОДРЖИНА И БЕЗ ДР
СЕ ДЕФИНИРА, НЕМОНДЕ ДА
СЕ ОПРЕДЕЛИ НА ШТО СЕ ОДНЕ
СУВА ЗБОРОТ И ПОНМОТ, ВЕ-
ЧНОСТ “НА ВЕЧНОСТА
СЕ ОДНЕСУВА? КЕ СЕ РЕЧЕ
НО, ШТО Е ВЕЧНОСТ? – ЕТЕ,
СО ОВА ПРАШАЊЕ СЕ ВРТИМЕ
ВО КРУГ (CIRCULUS VITIOSUS)
И НЕМОНДЕ НИКАКВА ПРЕ-
ЧНОСТ ДР ПОСОЧИЧЕ ДЕКА
Е ВЕЧНОСТ, ТУКУ САМО ЗНА-
ЧЕЊЕТО НА ЗБОРОТ, “ВЕЧНОСТ”
ГО ТИЧИСИМЕ КАКО (БОНЕЦ)
ВЕЧНОСТ, А БЕЗ ДР СМЕ
СВЕСТИН ДЕКА ТОД НЕ Е
ВЕЧНОСТ, ТУКУ ЗАЛИСЕ.

ИА НЕЗМИСЛНОСТ НА ЧОВЕКО-
ДНОТ УМ ЗА ( ) НЕМН-
СЛИМОСТ, НЕПОЗНАВЛJУВОСТ,
НЕПОЗНАТОСТ; А КОЈ УМ НЕ-
МОНДЕ ТОД ТЕШ ТАКА ДА ГО
ПРИФАТИ ГА, САМНОТ СИ ГО-
СТАВУВА (ПРЕДПОСТАВКИ
КАКО) ОДГОВОРН.
И ШТО Е ВЕЧНОСТ?

УМОТ ОДГОВАРДА!

МАТЕРИЈА! ЕНЕРГИЈА!
ИДЕЈА! УМИ! СВЕСТ!

БОГ (ВО РАЗНИ КОНЧЕСТИ И
СО РАЗНИ ИМЕНУВАЊА)
ПРИРОДА! ЧИШТО?

СО ТОДА ОСТАНУВА САМО ПРЕ-
ДПОСТАВЕНОСТ НО, НЕИ СИВА-
РНОСТ НА ВЕЧНОСТ, А СО ТОД
И ПРАШАЊЕТО: ШТО Е ВЕ-
ЧНОСТ? НЕМОНДЕ ДА БЫДЕ
ПОСТАВЕНО СО ОГЛЕД НА НЕ-
МОНДОСТ ДР СЕ ДЕФИНИРА,
НЕМОНДОСТ ДР СЕ ОДРЕДИ
СОДРЖИНА И НЕМОНДОСТ
ДР СЕ ПОСОЧИ КАКО ПРЕЗЕ-
ЧНОСТ НА ВЕЧНОСТ

И ОСТАНУВА КАКО ЗАЧИ-
СЛЕНА НЕЗМИСЛНОСТ НА УМОТ.

Скопје, 21 декември 2014г.
18. ТАКВА ОСТАНУВА ДА СЕ ИС-
ХАДНЕ ПРОБАЛИСТИЧКА И ЧИСТО
ВЕРБАЛИСТИЧКА ДЕФИНИЦИ-
ЈА ЗА "ВЕЧНОСТ" (ДА НЕ И
ЗА ВЕЧНОСТ) КАКО

"ВЕЧНОСТ" Е ЗАМИСЛЕНА
ИЗМИСЛЕНОСТ НА ЧОВЕКОВИ-
ТУТ УГЛ НА ТРАЈНОСТ НА
ПОСТОЈАНОСТ НА СЕКОГАШ
ЧЕСТО (СТ), ШТО Е БЕЗ ПОЧ-
СТОК, БЕЗ КРАЈ И БЕЗ ВРЕ-
МЕНО. Е, ЕСТВУВА, ЕСТВУ-
ВАЧИ.

Со оваа дефиниција
ИНТУИТИВНО И ОСТЕКУЛТИВНО
ГО ОДРЕДУВАМЕ ПОНМОТ "ВЕЧ-
НОСТ" но, не и ВЕЧНОСТ.
Понмот "ВЕЧНОСТ" Е ИДИНА ИЗМИ-
СЛИЧА ЗА ПОТРЕБА ДА НЕ-
ДАКО НАДИМОТ УМ (БОНЕЧ)
НЕ ОСТАВА ДА ОСТАНЕ МЕ
VIS-A-VIS, ОЧИ ВО ОЧИ СО
НЕПОЗИТОСТА, СО Г ( ), ТАКУ
КАКО ЗА (БОНЕЧ) ЗНАРЕМЕ,
А ФАНТИЧНИ НЕЗНАРЕМЕ.

Скопје 28, декември 2014г.
49. И нашнот ум со замисле-
ната измисленост "ВЕЧНОСТ"
ЗАПОЧНУВА ДА ГО ПОТИСНЕ ТОА
што е реалност (АТОР Е
VIS-A-VIS НЕПОЗИТОСТ НА Н
( ) НЕИСКАШИВО), А ДА ГО
ПОСТАВИ ТЕРМИНОТ И ПОНМОТ
"ВЕЧНОСТ" КАКО (БОНЕЧ) ЗНАЕ-
ЧИЕ НА ВЕЧНОСТА. А КАКО?
Со сопствената вербалисти-
чка, дефиниција во која
самниот ум се соочува со
ЗАПРВАШНОСТ што се појаву-
ва како прашња.

И ТАКА, СЕ ПРАШУ ВА
ШТО Е ТО, ЕСТ ВУВА?
Самниот ум го констру-
-тира ( ) пај го имену-
ва како Е во ГЛАГОЛСКА
ФОРМА ЕСТ ВУВА (ПОСТОЈА-
НОСТ, СЕКОГАШ) КАКО ЕСТУ-
ВАЧИ.

НОДОТО Е (ТОА)?
И самниот ум си одгова-
ра со разни разни и
разни имена!

Скопје, 4 јануари 2015 г.,
20. ИМИНДАТА ЗА ( ) СЕ МНО-
-ГУБРОДНИ И ЗА СЕКОЕ НИМ
ИМА ИНТЕЛектуална, емотивна
И ВОЛИТИВНА ПРИВРЗАНОСТ
НА СИНТЕРГИЈА КАКО ОДНОС,
ТЕМЕЛ ЗА СОПСТВЕНИОТ ИН-
-ВОТ ВО СВЕТОВ.

ИМИНДАТА СЕ ЕНТИТЕТИЧКИ
НА ПРИКИНДИВАЊЕ НА ЧЕСОЧУ-
-ВАЊЕ СО РИДЕКТИНАТА ОТВО-
-РЕНОСТ КОН "НЕПОЗНАТОСТА"
( ), А ШТО СЕ ПОИМА (МИ-
-САН) КАКО "ВЕЧНОСТ"
И "ВЕЧНОСТ" КАКО ПОИМ
Е НАЈВИСОКА КАТЕГОРИЈА
БЕЗ КОЈА НЕМОИНЕ БИЛО ЖОЕ
ИМЕ КАКО ЕНТИТЕТИЧКАСТ ЗА
( ) ВО ИСКАНДАНОСТ НА ПОИМ
КАКО ЕОГ ПРИРОДА, ДУХ, МАТЕ-
-РИЈА, КОСМИЧКИ УМ, УНИВЕ-
-РСАНИЯ СВЕСТ ДА СЕ ПОИМА
А ВАД НЕ Е ПОИМОСТ "ВЕЧНО-
-СТ" КАКО КАТЕГОРИЈА БИЗ
КОЈА НЕМОИНЕ ДА СЕ МИ-

-СЛАТ ИСКАНДАНОСТЕ ИМНОДА КАКО
ЕНТИТЕТИЧКАСТ.

И ЗАТОВ СЕ ПОЧИНДА ОД
ТЕРМИНТОИ ПОИМОТ "ВЕЧНОСТ".
Скопје, 1 јануари 2015 г.,

21. Со терминот и поимот
"ВЕЧНОСТ" се означува
ЗНАКОВНОСТА ( ) којашто
се исклучува на македонски
јазик со зборот "НЕПОЗНАТОСТ"
НЕИСКАНДИВОСТ" , а се кори-
-ст со значење на ТРАЕЊЕ
от секогаш и за секогаци,
без почеток и без крај.
А што е тоа што трае?
На тоа и за тоа немои-
-ншто да се исказне, а најма-
-лку да се потврди да
е или не е, тук се само
непознато и незнатно
од наша страна.

И на разни јазични мо-
-дели се означуваат зас-
-новноста ( ) со своя
зборови на "ВЕЧНОСТ"
КАКО "НЕПОЗНАТОСТ" на че-
-но.

Скопје, 18 јануари 2015г.

22. НА ОСНОВА НА ТЕРМИННОТ „ВЕЧНОСТ“ СО НЕГОВОТО ЗНАЧЕЊЕ, КАКО И НА ОСНОВА НА ПОНМОГУ СО НЕГОВАТА СОЗДАНИНА, НИЕ ОПЕКУЛАТИВНО МОЖЕМЕ ДА СИ ПОСТАВУВАМЕ ПРАШАЊА И ПРЕТПОСТАВКИ. И СО ТОА ДА СОГЛЕДУВАМЕ ОПЕКУЛАТИВНИ РЕЗУЛТАТИ КАКО СВОБИДНИ ХИПОТЕЗИ.

ВЕЧНОСТА Е НЕЗАМЫСЛНА КАКО ДА НИЕ Е ТРАЕЊЕ КАКО ДА НИЕ Е ТРАЈНО. Но, се тој поставува прашање, што е тоа трајно? што е тоа што трае?

Што да се нареди од се она што е постојчко и постојно што би било како претпоставено трајно.

Немојте да се нареди тајко нешто. Се што е постојчко е со почеток и со крај минувачко и менувачко, трошно и нечезанско. И? што е трајно, вечно?

Скопје, 25 јануари 2016г.

23. НАВНОСТИНА, НИЕ НА ОСНОВА ЧА ПОСТОЕЧКОТО КАКО ПОСТОЕЧКО, ЧЕМОЧЕМЕ ДА ГО ЗЕМЕМЕ ЧОРДЕДИНЕ КАКО „ВЕЧНО“. ШТО ИДА НАРЕДЕМЕ ОД СВА ПРВО БРЕЗА ДО СЕТА ВСЕЛУНА, СЕ Е СО ПОЧЕТОК И КРАЈ НА ПОСТОЕЧКИ, НЕМА НИЧЕТО ТРАЈНО, ШТО Е ОТСЕКОТАН И ЗАСЕКОГАШ. И ЧОВЕКОВИОТ УМ ГО ТАКУ ЧИТА ЖОЦИКРЕТНО, ГЕРЦЕПТИВНО ПРЕЗЕНТНО И КОНФЕСТРАДИЧН НА ГИСЛОВНО, НДЕЈНО ЖО ЖОЦИПУАЛНО ПОСТАВУВАЊЕ НА НЕШТАТА, КАКО ШТО Е И СО ПОИМОТ „ВЕЧНОСТ“.

И ТАКА, СО НАЗВЕДЕННИЧКИЕ КАКО „ПРИРОДА“, „МАТЕРИЈА“, „ЕНЕРГИЈА“, „ДУХ“, „УМ“, „СВЕСТ“, „БОГ“, „НЕЧТО“, „НИШТО“, „ГЕ“ НАСТОЈУВА ДА СЕ ОДРЕДИ ШТО Е ТРАЈНО ВО СЕТА НЕТРАЈНОСТИ НЕЧИВОСТ И НИЧИВОСТ, ТРОШНОСТ И ИСЧЕЗЛИВОСТ НА СИТЕ НЕШТА ШТО СЕ И НЕ СЕ (ПОВЕДЕ) ОРДЕ ПРО ПОСТОЕЊЕ. И СЕТА ОД

ИЗВЕДЕНИЧИТЕ АПОТРАЖИ, ГИ ЧОВЕКОВИНОТ УМ Е ВО КОИ ЗИЈА СО САМОТ КАКО УМ СО ОГЛЕД НА ТОА, ШТО И ПОЧИТ „ВЕЧНОСТ“ Е АПОТРАЖИЦИЯ НА ИЗВЕДЕНИЧИЈА. И КАКО СЕ ТА МЕТУБВНЕ АПОТРАЖИЦИИ ДРА СЕ ОДРЕДУВА ШТО Е „ВЕЧНОСТ“?

Скопје, 1 февруари 2015г.
24. Така, човековиот ум е во врежност со самиот себје и апогонија. Од една страна апостракционо и извешчува поним „вечност“, а од друга страна се чуди во односот на тоа што е вечност.

Ова поканува да ка човековиот ум да тумче гравитацијата и да тајват гравитацијата и да се оправди поставувајќи го прашањето „Вечност“ како методологија на нечовешкост на основа на разните видови на (предвидувајќи) вечност.

25. Така, скопје, 8 февруари 2015г.
Што е вечност, човековиот ум ќе одреди нејасно. Траје! Но, следното прашање е:

Што е тоа, што трае? И човековиот ум ги наредува што емпириски, што стекувателски и извесен и митолошки апостракциони како можноштија постапки, како што е тоа со сеја историја на философијата и чијка и начин историја на митологиите, езотеријата и религиите.

Но, се дамнува прашањето: Што трае? – што го замислуваме како вечност. На самото почетоки таа различна вр“ вечност“ како поним, а не за вечност (како стварност), човековиот ум го мислијќи без поместок и без крај. На што? Простор, време... или исклучувајќи отсекот гаш, секогаш и заедно гаш! А што е? И се предат прашањето!

Скопје, 15 февруари 2015г.,
26. ПРАВИРНАТА СЕ ПОСТДУБРАТ
ЗА „ВЕЧНОСТ“ КАКО ГОНМ,
ДА НЕ ЗА ВЕЧНОСТ

ВЕЧНОСТ? – НИШТО ЗА ТОА
НЕМОЖЕ ДА СЕ ИСКАНУВАМЕ
„ВЕЧНОСТ“ КАКО ГОНМ, МИ-
СЛА, УДЕЈА МОЖЕМЕ ДА ОПЕ-
КУХИРДАМЕ. ТОА И ПРАКТИ-
ЧНО И ГО ПРАВИМ.

КОГА ЌЕ РЕЧАМ „ВЕЧНОСТ“
ВЕДНОШ НАШИОТ УМ ЗАЛИСУ-
ВА НЕПРЕКИНДО, БЕЗ ПОЧЕ-
ТОК И БЕЗ КРАЈ, НИ ТРДЕЊЕ
ОТ СЕКОГАШ, СЕКОГАШ И ЗАСЕ
КОГАШ ВО БЕЗ НИКАКВА
УСЛОВНОСТИ ПРЕДПОСТА-
ВЕНОСТ НА ОДРЕДБИНОСТ И
ДЕТЕРМИНИРАНОСТ, САМО ГО
СЕ ЪБИ И ОВ СЕБЕ СИ Е, БИ
ЛОН ЌЕ БИДЕВОТО ГО ШТО
СИ Е КАКВО Е НА СЕКО-
ГАШ И СЕКОДЕ ВО БЕСКИД
НА ТРДЕЊЕ! ТРДЕЊЕ И ТРДЕЊЕ
НЕМКРАЈ! И ГОЧКА. ТОКУ

НАШИОТ УМ МИСЛИ И ЗАЛИСУ-
ВА КОГА ЌЕ СЕ РЕЧЕ ЗБОРОТ
„ВЕЧНОСТ“, Т.Е. СЕ МИСЛИ ПОНМОТ
„ВЕЧНОСТ“ НО, ЗА ВЕЧНОСТ НЕ
КАКО ГОНМ, НЕ КАКО ЗБОР АМА
НИШТО ТРЕМОЖЕ ДА СЕ МИСЛИ,
НИТУ ДА СЕ РЕЧЕ. ЗАТОГА ЗАТОГА
ШТО НИШТО НЕЗНАЕМЕ. ТОА ШТО
КАНАВАМЕ Е НАША УМСТАВЕНА
СЛЕКУЛАЧИЈА (УМСТВЕНА СВА-
НТАЗИЈА) КОЈА ПРИВИНА НО
ЧИНИН ЖАКО ДА ЗНАЕМА ДА
СТВАР ЖЕ НЕЗНАЕМЕ.

ТОА СЕ ОГЛЕДУЈА ОД ПРА-
ШИРНАТА ШТО НАШИОТ УМ ГИ ПО-
СТАВУВА ЗА ТОА ШТО ПРЕТХ-
ДИО (БОЛЕМ) ИСКАНА ЗНАЕ-
ТЕ

Така, самот човечки
ум е во предложениата
антиномија да мисли дека
знае, а веушност не знае.
Затоа како евиденција
на доказ се прашуваат
што сам на себе си и то-
ставува за тоа што го
смета како знае за „вечност“

Скопје, 22 февруар 2015г,
27. ТАКО, ДАКО УМОТ СПОКУМА-
ГИВНО ТВРДИ, ВЕЧНОСТЕ ТРА-
ЊЕ", ИСТИНТ УМ ЗАЧУДЕНО
ПРАШУВА, ШТО Е ТОА, ШТО ТРАЕ
ВЕЧНО?

ГЛЕДАМЕ ДЕКА УМОТ ПОСТА-
ВУВА ПРАШУВОТ ГО СЕ ЕБЕДИ-
ЧКО УМ КОЈ (БОНЧЕМ) ВИДЕ,
А ПРЕДХОДНО ИЗРЕЧЕ ОУЧА-
ДЕКА, ВЕЧНОСТ Е ТРАЕДИ.
ОД ЕДНА ОТРДИД, СЕ ПОСТА-
ВУВА НАКАО ОЕЗНИДЖО,
ОД ДРУГА ОТРДИД СЕ ПОСТА-
ВУВА НАКАО ЗАЧУДЕН И ПР
ШУВА, ШТО Е ТОА, ШТО ТРАЕ
СО ТОА СЕ ПОЖАЛУВА ДЕКА
(БОНЧЕМ) СЕ ЗНАЕЧЕТО НА УМОТ
Е НЕГОВАТ РЕОБРАЗЕНОСТ
(КРИ ПОТРЕВАДИНЕ СЕ БИДЕТ
ВО НЕЗНАЕЧЕТ), А СЕПАК,
НЕЗНАЕЧЕ.

И ТРДА, СЕГА МОЖЕМЕ
ДА ПРАШУВАМЕ И СО ТОА ДА
СЕ ПОТВРДИ ДЕКА УМОТ ВА
НЕЗНАЕЧЕТ, ДА СЕ СТРИЧ ВО СЕДИ-

-СЕЗНАЕЧЕТ.
Скопје, 1 март 2015г,

28. Во иконија се исказише да
"ЕНЕРГИЈАТА Е ВЕЧНА" т.е. "ВЕ-
ЧЕР Е ЕНЕРГИЈАТА", ТОГДА МИ-
САМЕ ДЕКА ТОА ШТО ТРАЕ
Т ЕНЕРГИЈАТА

НО, НАШИОТ УМ Е ЗАЧУДЕН
КАКО МОЖЕ ДА ПОСТОИ ЕНЕРГИ-
ЈАТА ОТСЕКОГАДИ ЗАСЕКОГАДИСА.
ОВА ЧУДЕЊЕ НА УМОТ Е НЕГОВО-
ТО НЕМОННОСТ ДА СЕ СФРДИ Ч
ДА МУ Е ЈАСНО, КАКО Е МОЖНО
ДА ТРАЕ ОТСЕКОГАДИ? ПРАКТИЧНО
УМОТ САМ НА СЕБЕ СЕ ПРАШУВА
И САМ НА СЕБЕ СИ ОДГОВОРАДА
И САМИОТ Е НЕЗАДОВОЛЕНИ
ОД ОД ОВОРОТ НИ ЕДНОСТАВНО
КАКО ДА БИЧИКУДА ДА МУ СЕ
ДАДЕ ОДГОВОР (НЕ ОД САМОТ НЕД),
КОЖИСЕ Е СУШТА ЈАСНА И
СИГУРНА ВИСТИНА.

РОГОДА НЕМОНЧЕ ДА СО-
ГЛЕДА МОЖНОСТ ЗА ОДГОВОР
И УМОТ ОСТАНУВА РОДОСТО-
СВА НА ЧУДЕЊЕ СО НЕЗНАЕ-
ЧЕТ И ПОСТАВУВАДЕ НА ПРА-
ШИЧАНА.

И ТАКА, УМОТ КЕ ПРАША
"КАКО ТОА ВЕЧНОСТА Е, А ЈАС
НЕМОЈДИ ДА СУДАВИЈА ЈАСНО
И СИГУРНО?"

И СЕГА СЕ РЕДИТ ПРАША-
ЊАТА.

Скопје, 8 мај 2015.

29. Иштом имам идеја за "ве-
чност" како траенет отсе-
коташ и за секундот тогаш
како ја се замислува
просторно, временски
суштински (ажно, боенчи-
јално), ентиитетски, изе-
рбалио; симболички, ме-
тадорнички; семантички,
естимошни; емотивни
и земли, интелектуален
крни; етически и јавна
згражност; духовна ре-
ализацијност.

ПРАШАЊАТА МОШАТ ДА
СЕ ПРОСТАВАТ ОД РАЗНИ АСЕ-
КТИ НА ОВДР ГДЕЈАКОНЧЕШТЕ.

Скопје, 15 мај 2015.
30. ТАКА, АДО МИСЛИМ, ВЕЧНО-
СТ" ВО ПРОСТОРНА РЕЛАЦИЈА Н
ПРОСТОР КАКО КАТЕГОРИЈА ПО-
ПРАШ ТРЕБА да замислим бидеју-
ќајност на просторност, а
тога претпоставува, никогаш
почеток, никогаш крај. А тоа
значи дека овдја вселенско-
јку што ни е возможното да
пепечатраме и да замислиме
нема почеток и нема крај во
просторот. Итоги овдја вселе-
на е вечно. Или пак, не
е вечно па, како тогаш е
бескрајна во простор, без по-
четок и без крај!

И во когју започнува
да постои (вигване), како то-
гаш ви се замислило пред
тод, без просторност, а што
е тогаш тоа? Или не-
што во умот се вмешуваат
функционалните форми со ф-
сии категорија?

Вокалку е ништо, би-
зичело дека е вечност,
без почеток и без крај на
што? Отсуство на просторио.

-СТ НАИ ПРИСУТНОСТ НА ПРОСТОР
И КАКО ТОГАШ НАСТАНАЈВА ОД НИШТО ВСЕЛЕНА КОЈА СЕ ЕСКРАНДИ ВО ПРОСТОР? СО ПОЧЕТОК, А И КРАЈ? ЗНАЧИ ОВАД ВСЕЛЕНИЕ НЕ Е ЕСКРАНДИ ВО ПРОСТОР И СВОЕТО ПОСТОЕНЬЕ, ТУКУ Е ОГРАНИЧЕНА, А СО ТОД СЕ ПРЕДПОСТАВУВА ДРУГ ПРОСТОР, АКО НЕДОЛЖУ Е „НИШТО“ КАКО ВЕЧНОСТ НИЖ ПОЖ, ДА СИ ЗАМИСЛИМЕ БЕЗ БРОЈ ВСЕЛЕНИ ВО ЕСКРАНДИСТА НА ПРОСТОРЮСТА КОЈА Е ВЕЧНА, А СЕ ОСУЧУВА НА СТАНУВАЊЕ И ПОСТОЕНУВАЊЕ ТИА БЕЗБРОЈ ВСЕЛЕНИ (СИМ ОГРАНИЧЕН БРОЈ) И ТОА Е ВЕЧНА НИДА.

И СОТОДА ОПЕКУЛТИВНА-
ТРФАНТАЗИЈА СЕ ВЛИТЕКУ-
ВА ВО КАТЕГОРИЈА ВРЕ-
МЕ. ВРЕМЕ КАКО ПЕЧЕНИЕ
И СЕ ШТО Е ПОСТОЕЧЕ СО
ПОЧЕТОК И КРАЈ. А ВЕЧНО-
СТ Е ОТСЕКОГАШ И ЗАСЕКО-
ГАШ ТРАЕ, ШТО Р

СВОПЈЕ 21 март 2015г.
31. „ВЕЧНОСТ“ И ВРЕМЕ СЕ РЕДИЧНОСТ НА РАЗМИСЛУВА-
ДУР ЖИШТО ВОДИТ КОН ЗАКЛУ-
ЧОКОТ ДЕКА ВРЕМЕ Е НЕПОВРА-
ТНО ГЕЧЕНИЕ ВО ЕДЕН ПРА-
ВЕЦ БЕЗ ЖИШТОСТ НА ВРА-
ЧАЊЕ НАЗАД, ТУКУ СЕКОГДАШ
НАПРЕД. ИДЕЕ! КРАЈ! ЧИЈ
КРАЈ? КРАЈ НА СЕ ШТО ПОСТОИ
КАКО ПОВРШНЕЧНОСТ (ПРЕДМЕТ
СУЩЕСТВО, НА СТАН, ПОЧИНВУ-
ВАЊЕ, МИСЛАЈ), А КРАЈ НЕ-
МА НА ТРАЕНИЕ ШТО И НЕ-
МА ПОЧЕТОК, ТОА Е НАДЕЖ ПО-
НИНЬЕ НА „ВЕЧНОСТ“. Но,
„ВЕЧНОСТ“ ШТО ТРАЕ НЕ Е
„ШТО И СЕКОДА ПОВРШНЕЧНО-
СТ ШТО Е ВО ВРЕМЕ И ТО-
ГАШ, ШТО Е ТОА УТО ТРАЕ
ЧЕЗНАЕМЕ! ВРЕМЕ Е САМО
ОГРАНИЧЕНО ТРАЕНИЕ КАКО
ОТ СЕЧИКА НА ПОСТОЕНЬЕ СО
ПОЧЕТОК И КРАЈ. А ВЕЧНО-
СТ Е ОТСЕКОГАШ И ЗАСЕКО-
ГАШ ТРАЕ, ШТО Р
СЕ И СВГА СЕ РОКЛУЧУВА
СУПСТАДИЧИЈА ПОСТОЕЧА!

Скопје, 22 март 2015г.,

32. „ВЕЧНОСТ“ КАКО ТРАЕЊЕ
ОТ СЕКОГДАШ И ЗАСЕКОГДАШ, БЕЗ
ПОЧЕТОК И БЕЗ КРАЈ, НИЕ НЕ-
МОНЕ ДА ПОСОЧИМЕ ЧИНИТО
ЧТО БИ БЫЛО КАКО ТРАЕ-
ЊЕ. ГРАЦИЈАТО Б. ШТЕФ
ТОА, ЧТО ТРАЕ, ВЕЧНО?

СЕ МОНЕ ДА СЕ МЕНУВА,
НАСТАНУВА И НЕСТАНУВА,
КАКО ШТО ВТОРОЧЕМЕТ ВО
ПРИРОДАТА. НЕО, ЧТО Е ТОА
ЧТО Е НЕНАСТАНДОИ И НЕНЕ-
СТАНУВА, НЕМЕНИНДО А
СЕКОГДАШ ТРАЕ И ТРАЕ?

ЗНАЧИ, СУПСТАНЧИЈАТА
ЧТО Е ВЕЧНА.

ЧТО ДА ПОСОЧИМЕ?

САМО КОЧЕПТИИ КАКО
ИАШИ ПРЕДПОСТАВКИ, ХИ ГО-
ТЕЗИ ОД ЕНЕРГИЈА, МАТЕРИ-
ЈА, РУЖА, УМ, СВЕСТ, БОГ
ПРИРОДА, ВОЛЈА...

НО, СЕ СЕ ТОД САМО ЧТЕ
КУЛРУНДИ НА ИАШИОТ УМ
КОЈ НЕМОНЕДА ПРОНИКНЕ

ВО ЕСЕНЧИЈАЛНОСТА НА „ВЕЧНОСТ“

Скопје, 23 март 2015г.,

33. ВО СИТЕ ДОСЕГА МОНТИ
СПЕКУЛАТИВНИ КОЧЕПТИИ
ЗА „ВЕЧНОСТА“ КАКО ЕСЕНЧИ-
ЈАЛНОСТ СЕ ПОКАНУВА
ДАКА ИДЕЈАТА ЗА ТРАЕЊЕ
ОТ СЕКОГДАШ И ЗА СЕКОГДАШ,
БЕЗ ПОЧЕТОК И БЕЗ КРАЈ
ВО ПРОСТОР И ВРЕМЕНА
ЕНЕРГИЈА ВО МАТЕРИЈАЛНИ
СЕЛАНЧИ КАКО В СЕЛЕНКА И
ПРИРОДА СО СВЕСНОСТ ТЕА
ВОДЕЮТ ТЕА АУХУМ КАКО
ПРВОРЕЧУ БОГ, ВСУЧНОСТ
СУЩИНАТА НА ТАКВИТЕ
ПРЕДПОСТАВКИ КАКО ЕСЕН-
ЧИЈА СЕ СВЕДУВА НА
ЧРДАЛСТРАХНата ЗАМСЛА
НА НЕПОИЧЛИВОСТ И ПРОСТО
СЕ ЗАЧЕМУВА УМОТВОНЕ-
ЧИНОСТА СВОЕТО ЧУДЕЊЕ
ДА ГО РАЗДАСИ ЗА Е ЈАСО.
А ТОДЕ „САМО ПОСЕДЕ
ОД СЕБЕ“ И ВО СЕБЕ ПО-
СТОЕНЬЕ СЕКОГДАШ „КА-
КО“ САМОПОСТОЕЊЕ
ТОДЕ ВЕЌЕ ЕНТИТЕТНОСТ!

Скопје, 24 март 2015г.

34. „САМОТО СТОЕЊЕ“ КАКО САМО ПО СЕБЕ И ЗА СЕБЕ СЕКОГДАШ, НИКОГДАШ НАСТАНЯНО И НИКОГДАШ НЕ ОСТАНУВА – ТОА Е ВЛОСТРАЖУЈА ВАЛЕНТИНОСТА „КАКО БЫТИТЕ ЧТО ТЕМОСИЕ ВА СЕ ОДРЕДИ КАКО ПОСТОЕЧЕ СВЕ СКОЕШТО СЕ ПОНМА КАКО ПРОСТОРНО И ВРЕМЕНОСТРО СО ДИМЕЗИИ ВО ЖОКОРДИИ НАТЕН СИСТЕМ ТЕР РЕАЛ-ЧИНОСТИ), А СЕПАКИ, ИНДИ СТАТУС НА Е ГОСТУВАЧКО (А НЕ Е МИУТО), И ЗАТО ОВАА ЕНТИТЕТНОСТ Е И ВЕДЕАЛНОСТ КОЈА СЕ СВЕДУВА ИНДИ ТЕРМИН „ВЕЧНОСТ“ КАКО ЗБОРОВНИК ОЗНАКА Е ВОДИЧЕ ПО КРЕДИТА НА ПОСТОИНЕ ГЛЕЧИНОСТИ ИЗА-ТОА СЕ СЛУЧУВА ВЕДРОТИ ВЕЧНОСТ“ АД СЕ КОРИСТИ СИМБОЛИЧКО – НЕГА СФОРЧИЧНО

Скопје, 25 март 2015г.
35. СИМБОЛИКАТА НА ЗБОРОТ „ВЕЧНОСТ“ ВОГЛАДНОМ СЕ ОДСУСТВУВА НА ВОНИ НА ДОГОДИСТРИДА НА МИНУВОСТИ, НЕМЕЛНIVОСТА, ТРОШНОСТА ИСЧЕЗНУВАЊЕ, НЕСТАНУВАЊЕ, ПРОГРАДАЊЕ, УНИДУВАЊЕ, НЕБИДИЧИНА; А КАКО СТАМНОСТ, ИСТРАЖУВАЊЕ, НЕМЕНИВОСТ, НЕМИНУВОСТ, ТРАЕТИЕ.

И ОВАД СИМБОЛИКА ЧЕСТО ЧОВЕК ЏА ИСПОЛТИ КАКО ОДЛУКА НА СВОЈАТА НЕМОК ПРЕД ОБОГУЧЕТА МЕНА, НЕ-МЛНIVОСТ НА СЕЧИТО ПОСТОИ, СО СИМБОЛИКАТА „ВЕЧНОСТ“ КАДО ЏА Е ОСЛОБОДЕН, ЗА ТИИТ (ДОДЕКА ГО ИЗГОВАРА САМЮТ ЗБОР „ВЕЧНОСТ“ ГО НИА ЧУВОТВОТО НА СЛОВО – АЕН).

ЗАТОВО ОВОЈ ТЕРМИН „ВЕЧНОСТ“ Е МЕДИОРА ЗА ЧОВЕКОВИНОТ КОИЧЕН ЗА СЛОВОРА Е ВОДИЧИ НИЖАЛУИЧОВЕСТИ И ЗАВИСНОСТИ, ВОВЕ СЕМЕЈНИЧКО – ЕТИМОЛОЖИИ СЕ КОНСТИГУИРАТ

КАКО ТЕРМИН И ЗНАКОВНОСТ СО
ЗНАЧЕНИЕ.

Скопје, 26 март 2015,

36. ЕТИМОЛОШКИ ЗНАЧЕНИЕ
НА ЗБОРОТ „ВЕЧНОСТ“ Е
СТАМНОСТ, ПОСТОЈАНОСТ,
ИСТОСТ ВО ИСТРАДУВАЊЕ,
А СЕМАНТИЧКИ ЈИ СЕ ОВРЕ-
ДНИХ ОВОЈ ТЕРМИН КАКО
САМО ПОСТОЕШКО ВО СОПСТВЕ-
НИТА ИСТОСТ НА ПОСТОЈА-
НОСТ НА ВЕЗНИКАКАВА УСЛО-
ВЕЧНОСТ, ЗА ВИСНОСТ НИЛИ
ОГРАНИЧУВАЊА.

И СО ЕТИМОЛОШКАТА И
СЕМАНТИЧКА ОПРЕДЕЛЕДА
НА ТЕРМИНОТ ВЕЧНОСТ“
ВСУЧНОСТ ЧОВЕКСВОНОТ УЖ
ОСТАНУВА ВО СВОЈАТА РА
ЗАПРАШНОСТ И ЗАЧУРГНОСТ
НА ЧЕМОЖИ И ЧЕМОЖНОСТ
ДА БИДЕ ЖАСНО, РАЗБИР-
ЛИВО И СВАТАЛНОСО ЗА ТОА
ШТО СЕ ГОВОРДИ, И МИСЛИ
КАКО „ВЕЧНОСТ“ ПА, СЕ СЛУ-
ЧУВА РЕАНИЦИЈА НА ЕМО-

ТИВЕН ИЗВЛЕНИ И ЧИТЕАЛЕКУ-
АЛЕН КРИК ИДОЧОВЕКОТ
ДО НЕГОВОТО СООЧУВАНИЕ
VIS A VIIS ЗБОРОТ „ВЕЧНОСТ“

Скопје, 27 март 2015,

37. ЕМОТИВНИИИ НАЗВАНИИ НА
ПОМИСЛТА „ВЕЧНОСТ“, КАКО
И ОДНОСОТ ЏОН „ВЕЧНОСТ“ СЕ
МЕНИФЕСТИРА ВО ХИПЕРТРОФИ-
РАНОСТ НА ЧУВСТВА, ЕМО-
ЧИИ КАКО ОБИД НА МОННЮ-
СТ ДА СЕ ПОЧУВСТВУВА, ДО
НИВЕЕ ВЕЗДА ПОЧИЕ ЛОГИ-
ЧКИ И РАЦИОНАЛНО, ИНТЕЛЕ-
КТУАЛНО ДА СЕ МИСЛИ, ПОИ-
МАТ, ОДБАТИ.

ДА Е ПОЕЗИЈАТА И МИСТИ-
КАТА, ЖИЧИТО СО ЕМОТИВНИИИ
НДАОЈ И НАДОИ ЧОВЕКВАТРЕ-
ЧЕХОВУВА ПРЕКУ ИНТЕЛЕКТОТ,
КОЈ ШТО СО СВОЈАТА ЛСГИКА
И РАЦИОНАЛитет ОСТАНУВА
САМО ДО НИТЕЛЕКТУАЛЕН
КРИК БЕЗ МОННОСТ ДА ПОИМА
„ВЕЧНОСТ“, ТА СО ПОЕЗИЈА
И МИСТИКА ОСТАНУВА САМО
ДА ЧУРГСТРУВА
И ЗАТОА „ВЕЧНОСТА“

ЧИНИ ЕГ ЗИ СТЕЧИЧИ ДА НИЕ ВЪР-
ЧЕНОСТ НА ЧОВЕКОТ НИЧУ
ХОВНА РЕЛАКСИРАНОСТ.

(Скопје, 28 март 2015г.,
38. Со емотивнот и ѕеблик
и интелектуалниот критик
на немоноста умот да
пониј речност, а нима само
коинцепт "вечност" што
ништо не обозначува да
се разјаснува за самиот
човек во преговората си -
слали ли висмиела трај-
постоење, практично че-
човек во реалитетот на
нивните езике е гълъб
ницијален, грч, згрченост
на немој, малтикост,
вечно молитвост траја мори-
ст практично да нишче
вечност, а не коинцепт
"вечност".

И останува да се
својот коинцепт "вечност"
со специфичноста ка-
ко интелектуална има-

гинација (финансија) да
се реализира востровод
дух како (да бидејќи) знае
се. А со тоа да постои ува-
нишве (бидејќи) речност
како смишар, а со тоа
крадат на нишве во
свој свет да се премарше
со духот во постоењет
на вечност.

(Скопје, 29 март 2015г.,
39. Нојфајнога умот се
сочиува со својот коин-
цепт "вечност", а не вечно-
ност тогаш самиот ност
ум поставува плашата за
коинцепт "вечност" како
вечност (са само събесику-
чуваните река Гопостар на
таквиот коинцепт и само себ
умилееност река мисли
за вечност) од различни
дни волуки.

Наспектите што се по-
тресе анимирана, тогаш
всесушностите различни
гледачи точки од конци-
он се поставуваат пра-

ШАДВА ЗА КОНЧЕПТОТ „СЕБЕ“
КАКО ВЕЧНОСТ.

И ПРВИОТ И ФУНДАМЕНТАЛЕН ДОСТЕХТ Е:

„ВЕЧНОСТ“ КАКО САМОТО СТОЕЧЕ ОТ СЕКОГДАШ НИЗОЕ КОГДАШ.

Скопје, 30 март 2015 г.

40. САМО ОД СЕБЕ, ПОСТОБЕ И ВО СЕБЕ ОТСЕКОГДАШ И ЗА СЕКОГДАШ ПОСТОЕЧИО — ЕСЕ, ТОД Е ИРАЈТИНО!

ДОНЕТ НА ЧОВЕКОВИОТ УМ НА РИСТРАНИЧНОСТ ВА СПОЗНАЈНО ДОФРАЖДЕЕ И УВИД ВО НЕПОЗНАТОСТ (НЕСОЗНАДНОСТА). ВСУЧИЮСТ ТОД Е ГРАНИЦА НА УМ ДА КОНСТАТИРА НЕШТО ШТО Е, А НЕ НИШТО.

И НЕМА НАЧИН КАКО ИА, ОЕ СЛУНДИ СО ПОВРАТНА ЗАМЕНКА „СЕБЕ“ ШТО Е, ВО НЕКОЈ РАКА, А СОЧИЈАЧИЈА НА ЕИЧАТА СВЕСТ ВО САМО СЕБЕ ВОСПОСТАВЕ-

НА РЕЛДИЧИСТ СО СЕБНОСТ ШТО Е ИСО ОВАКВАТА КОНСТАТАЦИЈА САМО СЕ УТВРДУВА НЕШТО ШТО Е, А НЕ НИШТО.

ОД ТОД УМОТ ИЗВЕДУВА СУПСТАНЦИЈАНОСТ. ШТО?

Скопје, 31 март 2015 г.

41. НАЈПРВО, САМО ОД СЕБЕ, ПО СЕБЕ И „ВО СЕБЕ“ — ТОД Е ОУПСТАНЦИЈА КОЈА СЕ СМЕТА РАКА НЕ Е НИШТО, ТАКУ „Е“, НЕШТО.

ТОД Е ПОЧЕТОКОТ НА ЧОВЕКОВОТО УМУВАЊЕ: НЕ Е НИШТО, ТАКУ Е НИШТО Т.Е. Е НЕШТО, А НЕ НИШТО.

Значи, НАЈПРВНИЧИИ НА ТЕТОРИИ СЕ „НЕШТО“ И „НИШТО“ ПОИМНУНУМОТ КОЈШТО НЕМОИЕ ДА ГИ МИСЛИ ВЕЗ ПОСРЕДУВАНОСТ ИАН МЕГУРЕЛДИЧНОСТ НА ВОССОСТА ВУВАЊЕ НА ОДНОС, КАКО ШТО Е ЧЛЕНОТ од ТРЕТО ЛИЧЕ, ЧЕ ПОМОШНИОТ ГЛАГОЛ „СУМ“ А ТОД Е „Е“. КАКО ШТО И

ВО УМУДРАЊЕТО ЗА ОДНОСОТ
НЕЧТО И НИШТО СО "Т" НЕ
Е МОЖНО БЕЗ СВЕСТ ШТО СЕ
КАКО ПОЗАДИНА (BACKGROUND)

Скопје, 1 април 2015 г.

42. ТАКА, НИ НАЈМАЛКУ
МОНЕ ДА ОТ ГИСАН НИШТО
— ТОА Е ВЕДЕ ПАРАДОНО,
CONTRAPPITO IN АБСТО МИ
СИКУЛUS VITIOSUS, МОТА ВЕ-
ЛЕ ПОМИСЛУ ВМШ ВРМНО-
ЛИЦИ... НИШТО — ТОА Е ВЕ-
ДЕ НЕЧТО КАКО МИСЛА.
ЧОЈ, ДОДЕКА СЕ МИСАН „НИ-
ШТО“ (А НЕ НИШТО) КАКО
ОДБЛСОВК КАКО ЗА ПРЕКУ
Н ЧИЗ МИСЛАТА, „НИШТО“
СЕ НАШНДА КАКО НИШТО
НД, НИ КАКО НЕМОНЕ ВА
СЕ ЗОПРЕ БЕЗ СВЕСТ, СВЕ-
СНОСТ.

И штои свест, среќност
Е НЕОПХОДНОСТ СО ТОА ЗА
ЧАС НИШНОТ УМ НИШТО
Е ТРАНСЧЕДЕНЧИЦА, А НИ-

— САСТА НИШТО“ МОЖЕМЕ ДА ЏА
МИСЛИМЕ БЛАГОДАРЕЈКИ НА
ПОНДОТ „НЕЧТО“ И СВЕСТА
КАЗО ПОСРЕДУВАЊЕ.

Скопје, 2 април 2015 г.,
43. ТАКА, КОГА КЕ МИСЛИ-
МЕ МИСЛА „НЕЧТО“ СЕКО-
ГАШ МОЖЕМЕ ДА НАВЕДЕМЕ
РЕПРЕЗЕНТ ЗА ТОА ШТО Е ДО-
СТАПНО НИКО НЕЧТО ВО СВО-
ЈАТА „ТАКВОСТ“, „КАКВОСТ“
НО КОГА МИСЛИМЕ „НЕЧТО“ КА-
КО АПСТРАКЦИЈА БЕЗ РЕПРЕ-
ЗЕНТИНОСТ, ТОГАШ ТОА Е ИСТРА-
ЗНЕТОСТ, ПРАЗНОСТ, ВАКУУМ,
И КАКО ДА Е САМО „НЕ-
ШТОСТ“ НО Е НИШТОСТ“ ВО
СВОЈАТА ПРАЗНОСТИЈА.

Со оваа СЕ ПОЖАЖУВА ВЕ-
КА „НИШТО“ НИ „НЕЧТО“ СЕ ПАР-
МИСЛН КОИ СЕ ВО ТДИНОСТ
НА ИДЕНТИЧНОСТ (А ГОХИ
АПСТРАКЦИИ) НА ДИФЕРЕНЦИ-
РНОСТ (НИШТО“ КАКО СОСУТНО-
СТ, ОДРЕДНОСТ, НЕПРИДАЧЕ И
„НЕЧТО“ КАКО ПРИСУТНОСТ
„НА ПРАЗНОСТИЈА, ИСПРАЗНОСТ)
НО, КАКО МИСЛИМ СЕ МИСЛЯТ

БЛАГОДАРЕДВИ НА СВЕСТТА ШТО ПОСРЕДУВА, ХООРДИНИРА И ТАД НИВ КАКО МИСЛЯ.

И КОГА ЌЕ СЕ РЕЧЕ ОД "НЕШТО" ВО "НИШТО" И ОД "НИШТО" ВО "НЕШТО" СЕ КОТАЛИ СВЕСТ Е ТАД ШТО ПОСРЕДУВА.

Скопје, 24 април 2015г.
44. НЕМОИНЕ ДА СЕ ИЗРАНЕ СУД ОД НИШТО" ВО "НЕШТО", А ДА СВЕСТ НЕ ПОСРЕДУВА И ХООРДИНИРА СО ОВИЕ МИСЛИ, КАКО И ОБРАТНО ОД "НЕШТО" ВО "НИШТО".

НАЈПРВО "НИШТО" КАКО МИСЛЯ НЕМОИНЕ ДА СЕ МИСЛИ НИШТО, ТУКУ СВЕСТА ПРЕДХОДНИ И ПОСЛЕДУВА ДА ЗАЧИНЕ ДА СЕ ИЗРЕЧЕ "НИШТО" КАКО ОТСУТНОСТ (НО НИКАКО НЕМОИНЕ ДА СЕ РЕЧЕ НИШТО БИ ВЕДЕКИ КЕ ТРЕБА ДА ЧЕМА СВЕСТИ ИТОА Е КРАЈ, ГОЧКА) ПА, ОТСУТНОСТА је НЕШТО, А СОТОА СВЕСТ ПРОВЕРУВА МИСЛЯ, "НЕШТО" која је са-

МА КАКО ПРИСУТНОСТНА ОТСУТНОСТ, А "НИШТО" Е ОТСУТНА ПРИСУТНОСТ.

И КОГА ЌЕ СЕ ИЗРЕЧЕ ОД "НИШТО" (ОТСУТНА ПРИСУТНОСТ) ВО "НЕШТО" (ПРИСУТНА ОТСУТНОСТ), ТОА Е СВЕСНО СТ НА НЕОПРЕДЕЛНОСТ ШТО Е, А ШТО НЕМОИНЕ ДА СЕ ИМЕНУВА, ОЗНАЧИ, ОЗНАЖУВА. ТОА Е КРАЈ НА МОШНОСТ НА МИСЛЕВИТ ВОИ "НИШТО" И "НЕШТО", А СВЕСТ СТ КОНСТАТИРА ВО ТОА НА "САМО СЕБЕ ПОСТОЕЊЕ" - ПОПУЛАРНО НАРЕЧЕНО ВЕЧНОСТ ШТО БЫЗАЧЕ ПОИМЧАЊЕ ОД РЕДЕНЮ КАКО СУПСТАНЦИЈА.

Скопје, 4 април 2015г.
45. МИ КАКО СУПСТАНЦИЈА НА ТОА "САМО СЕБЕ ПОСТОЕЊЕ" ANIAS ВЕЧНОСТ, ВСУШНОСТ ЧОДЕХО ВНОТУМ ОД ПОСТОВИЧКОТО ПОСТОЕЊЕ НА СЕНИБШТА АПСТРАХТИВНО ИЗВЕДУВА ГОИМИ КАКО АПСТРАХЦИЈИ НА

СУПСТАНТИВИ ЗА СВОИНЕМ
ТОА Е ВАЕРТИЧКОТО ЗА
СИТЕ НЕШТА, ЕГДО ТОА
Е СУПСТАНЧИЈАТА НА ВЕ-
ЧНОСТ КАКО ВЕЧНОСТ
НЕБОДРЕДЕНА СЕ ПРИСУТНА
СИНА С ПРИРОДА (СО РАЗНИ
ВАРИАНТИ ОИ ВОДА (ВО ОГНЮ)
МАТЕРИЈА, ЕНЕРГИЈА, ВО-
ЧЕСТВА (РАЗНИ МИТОЛОГИИ),
БОГ (РАЗНИ АХИЧЕСТИ),
ДУХ, КОСМИЧКИ УЛУ, КОСМИ-
ЧКА ВОЛЈА, КОСМИЧКА СВЕ-
СТ ПА, СЕ ДО ИНОТОЧНИЧИТЕ
АПСТРАКЦИИ НА ТАО ПА
ДО НИВАИА.

СИТЕ АПОТРАКЦИИ ОТ
СУПСТАНТИВИ ЗА „САМО
СЕВЕ ПОСТОВУВ“ ШТО НЕМО
ШЕ ДА СЕ МИСЛИ ПРСЕ
ЛОЖНИ, ДА СЕ РАСУДУВА
ЛОЖНИ; ТА, СЕ ВРШИ
СО ТАЖВА СУПСТИЧУКА
ЗА ГДА ЧОВЕКОВИТОТ УЛУ
ДА СЕ СОРЧИ ОСИН ВО ОЧИ

СОСЕД ОТВОРЕНО СО НЕПОЗНАТО-
СТ И НЕЗНАЕЊЕ.

Скопје, 5 април 2015 г.,
46. ТАЖА, КОГА ЧЕ СЕ ИСКАНЕ
ВЕЧНА Е НЕОПРЕДЕНАТА СЕПРИ-
СУТНА СИНА, БОГ, БОНЕСТ-
ВА, ДУХ, СВЕСТ, ВОЛЈА, ПРИ-
РОДА, МАТЕРИЈА, ЕНЕРГИЈА
... ОТ СЕ ТОА САМО ОЗНАКИ
НА ИМЕНУВАЊЕ НАС
ШТО НЕМОНИЕ НИТУ ДА СЕ
ИЗРАЗИ НИТУ ДА СЕ ИСКА-
НТЕ.

А ЕДИНСТВЕНО ИТО СО
НАШИОТ УМ СЕ (ВООБРАЗУВА-
МЕ) ДЕКА ЗНАЕМЕ Е

„САМОПОСТОШО КАКО ВЕ-
ЧНОСТ ИЛИ ВЕЧНОСТ Е ОДНО
ПОСТОЕЊЕ, ОД СЕСТ, СО СЕСЕ
И ВООБЕЕ.“

ОВА Е САМО ВООБРАЗУВА-
ЧКО И БОНЕМ ЗНАЕМЕ
КАКО СУПСТИЧУТ ЗА НАЈЕ-
ТО НЕЗНАЕЊЕ НА НЕПО-
ЗИНАТОСТ.

Скопје, 6 април 2015 г.,
47. И СО НАШИТЕ СУСПИТИ
ГИ НИНЕ МИСЛИМЕ ЗА
ВЕЧНОСТА, А ВСУЩНОСТ
ГИ МИСЛИМЕ МИСЛИТЕ ЗА
"ВЕЧНОСТ".

ТАКА, СЛЕДИ ДЕКА СЕ
КОЈ СЕ ОПРЕДЕЛУВА ЗА
НЕКОЈ СУСПИТИТУ СО КАЈ
ВОСПОСТАВУВА ОДНОС НА
ОСНОВА НА КОЈ ГО СОЗДА-
ВА НИ ГРДИ ПОГЛЕДОТ
НА СВЕТ И НИВОТ СО СВО-
ЕТО МЕСТО ВО ТАКВИИТО
ПОГЛЕД НА СВЕТ. А ВЕЧ-
НОСТА Е ОД ОНАА СТРУДНА
РОТРАНСЦЕНДЕНТИНОСТ
ЧИ НАИНЕ НЕЗНАЕБИЕ ЗА
НЕПОЗНАТОСТА.

И КОГА НИШИСТ ЧУМО-
СТАВУВА ПРАШАЊА, ФАН-
ТИЧКИ ГИ ПОСТАВУВАЗА
"ВЕЧНОСТ" КАКО ГИ МИСЛИА
НЕ И ЗА ВЕЧНОСТ, ШТО Е
ФАШЕ НЕЗНАЕБИЕ.

Скопје, 7 април 2015 г.,
48. ТАКВА, КОГА "ВЕЧНОСТА"
КАКО СУПСТАЧИЈА СЕ МИ-
САИ КАКО "НЕОПРЕДЕЛНАТА СЕ-
ПРИСУТНА СИЛА" Ј ТОГАШ УМОТ
КОНСТАТИРА ДЕКА ОЕПОСТОЕ-
ЧКОТО НЕ Е МОЖНО ЃЕЗ СИЛ
ШТО ГО ОДРНУВА НО И НЕМОЖЕ
ДА СЕ КОНКРЕТИЗИРА ВО ОД-
РЕДНОСТ. ТО Р ТАКВА ГО МИ-
СИ УМОТ КОЈ НИ ПОСТАВУ-
ВА ПРАШАЊА:

ИЖДАЕТ ДА СИЛА? КАКО
ТАР СИЛА Е СЕКАДЕН ВО
СЕ ПРИСУТНА? И ЧИ-
НИ ТАР КАКО СИЛА СО СЕ
ШТО ГОСТОН? ГО ОДРНУВА,
ГО ЃАЗОРУВА, ГО ОПСОДУВА?
КАКО СИЛА СЕ СО СЕ ГИ ОД-
РНУВА И ОВОЗГИОНУВА ВО
ПОСТОСТВЕ И ДА СЕ РАЗБИВА-
АТ?

КАКО СИЛА, ЃЕЗ СЕ ШТО
ПОСТОН, КАКО САМА ОД
СЕБЕ И ВО СЕБЕ ПОСТОН?
И ТАКА, ЧО ВЕКОВИТОТ УМ
ПОСТАВУВА МИСАИ НИ ПОСТА-
ВУВА ПРАШАЊА, НИ НАТОД
ОСТАНУВА. САМ СО СЕБЕ

ВО ЗАПРЯШНОСТ И ЗАЧУДЕНОСТ.

Скопје, 8 април 2015г.

49. ТАЖА, КАКО СУПСТАНИЧИ
ДА ВЕМА БОНЕСТВА ЗА
РАЗНИ СИЛИ НА ПОСТОЕНІ,
СЕ ИМЕНУВААТИ РАЗНИ НА-
РОДИ НИ ААТРАЗТИ ГЛАН-
ОНИ НА БОНЕСТВА, СВОИ
МИЛОГИИ.

НО, ЧОВЕК ВНОТ УМ ЖО
ЧИСТАРИА ДЕКА ГИЕИ ТА-
КВИ МИЛОГИИ ДЕЛЕС МИ
ШТО НЕ ВИНАЧАТЮ ЖОАНУ ШТО
Е САМО ЕДНА ПОЕТИКА
НА МИНАТОГО НА ЧОВЕШТВО-

ТО. Но, тоа беше супстанција
ЗА ТОА ШТО Е НЕПОЗНАТО
И НЕЗНАДНО, А СО ЗАМН-
СЛЕНите БОНЕСТВА ЧОВЕКОТ
СИ СЕ ОДРЕДУВАЛ ВО НЕКОИ
КЕОДИЧНИИ ЖА МОННОСТ
НА ПРЕДСТАВУВАЊЕ НА СВЕ-
ТОТ, НЕГОВОТО ПОСТОЕЊЕ И
СИЛЕТА НА ЧОВЕКОВОТО
ИНВЕТЕЊЕ ВО СВОТОВ.

Скопје, 9 април 2015г.

50. ТАЖА, СО ПОНМОТ(МИСЛ) БОГ
КАКО КОНИЧЕТ, ЧОВЕКОТ БУМ
ДОВЕДЕУВА ДО АПСТРАКЦИЈА
НА ЗАМИСЛЕНОСТ НА:

ТВОРЕЦ(КАКО СУПСТАЖЧИЈА-
ЛНОСТ) ШТО СЕ СОЗДАЛ, СЕ ПО-
СТОИ И ГО ОДРЖУВА, ГО ПРО-
МИСЛУВА И ВОДИ ХОН
(НЕЗНАДНО), КАКО ШТО Е НЕ-
ЗНАДНО ШТО Е ЕСЕНЧИЈАТ А
НА ТОА ЖАКО ТВОРЕЦ.

И ВО ОДРЕДБИТЕ ГО
НИМАЕ НЕПАТИВНИО МЕТОД
НА ПЛОТИН, НА ОДРЕДУВАЊЕ
„ШТО НЕ Е“ И ПОЗЕТИВНИО МЕТОД
НА ДОВАН ДИМОСКИН НА СУПЕ-
ТРАТИВИ СО НАД“ НАЈДОБАР
НАЈМИЛОСТНВ, НАЈМОЧЕН...“
НО, ШТО Е ВО СУШТИНА,
ОСТАНУВА НЕЗНАДНО.

ИНОВОЈ ПОНМ И ПОНМОТ, ВЕ-
ЧНОСТ“ СЕ СИНОЧИЛИ ЧО, ВО
ДИКЕДЕЧУМРАНОСТ „ВЕЧНОСТ“
КАКО ТРАЕНИС, А, БОГ“ ЖАКО
ТВОРЕЦ, ТВОРДЕНJE.

И СЕ ПОСТАДУЗРАТ МНОШ-
ТВО ГРАДЧАЊА: ЧЕСТИТЕ ЗА

"ВЕЧНОСТ" СЕ И ЗА "БОГ" ЧУВСТВА.

Скопје, 10 април 2015г.,

5.1. "ВЕЧНОСТ" КАКО ПОНМОТ
ИНКОРПОРИРАНИ ТОГ ПОНМОТ
"БОГ", КАКО ШТО ПОНМОТ
"БОГ" ВИМАНЕНТНОГО СОС-
ДЛШИ ПОНМОТ "ВЕЧНОСТ".
НО, ПОНМОТ "ВЕЧНОСТ" Е
СО СОВРЪННАТА НАТВОРЕНСТ,
А НИА ПОНМОТ "БОГ" Е ТВО-
РЕЊЕ.

И, ПОНМОТ "БОГ" Е ВЕЧ-
НОСТ НА ТВОРЕЊЕ Т. Е.
ТРАДНО ТВОРЕЊЕ ОДНОСНО
ТРАДЕНЕ НА ТВОРЕЊЕТО
ИЛИ ТВОРЕЊЕТО Е ТРАДНО.
И РОБАНО ПОНМОТ "БОГ" СЕ
ПЕРСОНАЛЗИРА И СЕ ВОСПО-
СТАВУВА ЛИЧЕН ОДНОС, А
ЛАЖ ПОНМОТ "ВЕЧНОСТ" НЕ-
МОНЕДА СЕ ПЕРСОНАЛЗИРА
НИГУДА СЕ ВОСПОСТАВИЛИ
ЛИЧЕН ОДНОС, ТАКУ НАСЛУЧИ-
ВО НИЧЕВСОЈАМСТИЧКИ НЕУ-
ТРАДЕН.

Скопје, 10 април 2015г.,

52. ТАКИР, СИТЕ ПРАШАЊА ЧТО
СЕ ПОСТАВУВАТ ВО ОДНОС НА
ИДЕЈАТА ЗА "ВЕЧНОСТ" СЕ ВОЕ-
ВНОНЕ ПРАШАЊА ЧТО СЕ ПОСТА-
ВУВАТ И ЗА ЖОЧЕНЕТО, БОГ,
И ОБРАДНО ПРАШАЊАТА ЗА ЖО-
ЧЕНЕТО "БОГ" СЕ И ПРАШАЊА
ЗА ИДЕЈАТА ЗА "ВЕЧНОСТ".

ПРАДЛЕЖЕТО, ШТО Е ВЕЧНОСТ?
Е ПРАШАЊЕ, ШТО Е "БОГ"?

ИСАМОТ УМ ЖОЧИЛИ ГИРАЈИ
ТАКВИ ПОМИН, ИСТО ТАКА И
САМОТ СИ ГИ ДОВЕДУВА ПОД
ЗНДКИ НА ПРАШАНИК.

ТОА ЗНАЧИ ДЕКА САМОТ
ЧОВЕКОВ УМ Е ВО СВОЕВИДЕН
СОЛНОЖИВИЈ, РИЈАЛОГ НА СА-
МОТ ДА ПОСТАВУВА ПРАША-
ЊА И САМОТ ДА СИ ОДГО-
ВОРН.

МО, ТОА САМО ПОКАИНУВА
ДЕКА ИЗВОРНОСТА НА ЧОВЕ-
КОВИТ УМ Е НЕЗАДВИДЕЗА
НЕПОЗДИДОСТА И КАКО ПРИ-
РОДНА СОСТОЈБА Е ЧУДЕ-
ЊЕ СО МУБОЛНТ НОСТ ЧТО
БИ ВОДЕЛ О КОН ЗНДКИВЕ.

Скопје, 12 април 2015 г.

53. И КОГА КЕ СЕ РЕЧЕ:

„БОГ Е ВЕЧЕН“, ТО ВАШ
Ч „ОБРАТНО“ ВЕЧЕН Е БОГ“,
СО ТОД УМОТ НЕМОИНЕКИ
ДА ЗИДЕ ШТО Е ВЕЧНОСТ.

И ШТО Е БОГ, ТО ЈИ СКАКУ-
ВА „ТВОРЧОТ Е ТРАДИЦИЈА“

И 5. „ТРАДИЦИЈО Е ТВОРЧЕТВО“

И ОТ ШТО ПОСТОИ, ПОСТОЕ-
ЛО НИ ВЕ ПОСТОИ Е СОЗДА-
ВЕНИО ВО ВРЕМЕ, ОД ВРЕ-
МЕ И СО ВРЕМЕ И НЕМОЗИ-
ВА,

А ТВОРЧЕТВО НИ-
КОГА НИ НЕ ПРОСТАНУВА И
ЗАСЕКОГА НИ НЕ ТРАЕ ВОТВО-
РЕТЕВТО. И НЕМОИНЕ ВА СЕ
СОГЛАСУЈА ВО ТРАДИЦИЈО-
СТ НА ТВОРЧЕТВО ШТО ОС-
ИКЕ СЕ СОЗДАВА.

И ЗАТОДА, ОСТИНУВА-
ВА СЕ КОНСТАНТНА РЕКРУ-
СУМОТ ВРО ЧУДЕЊЕ СО
ЛЮБОВИТНОСТ ВО СОГЛАСТВО

ИТО НЕЗНАЕЊЕ, ДВОПОГРДА НА
ЗНАЕЊЕ. Скопје, 13 април 2015 г.

54. И ШТОМ КЕ СЕ ИСКРИНЕ,
„ТВОРЧЕТВО Е ТРАДИЦИЈА“
ИЛИ „ТРАДИЦИЈО Е ТВОРЧЕТВО“
ТОГАШ СЕ РЕДАТ СИДАСТ
ПРАШАЊА:

ИЛИ Е СОЗДАДЕНА ОВАА
ВСЕЛЕНА КАКО ЕДНА И ЕДИН-
СТВЕНА ЗА СЕКОГАДИ И ВО
НЕДЕЈЕ СЕ ПОВТОРУВА ПОСТОЈАНО
ЧАСТНИЧУВАЊЕ И НЕСТАНУВАЊЕ
ОД ГАЛАХИИ ДО ОВАА МИРДА
ЧТО ЛЕТА. И ТОА Е ВЕЧНОСТ.

ИЛИ СЕ СОЗДАДВАТ БЕЗБРДИ
ВСЕЛЕНИ СО РАЗНА ВСЕЛЕНСКИ
ОБЈЕКТИ И ЧЕШТА ВСЕЛЕНИ
ЖИЛ ПОПРВА КЕ СЕ ТВОРАТ, НЕ-
ЗНАЈУНДО ЗА НИС, И ТОА Е ВЕ-
ЧНОСТ НА ТВОРЧЕТВЕ.

ИМОИЕ ДА СЕ ПОСТАВУВА
АПРАШАЊУА И ПРАШАЊУНДО
СЕ СЕ ТОА СПЕКУЛУДИЧИИ НА
УМОГ ЏЕЗ ВА СЕ СОГЛЕДА
ВО СВОЈАТА НЕЗНАЈАНОСТ НА
ЛЮБОВИТНОСТА, ВРОЕДИУДА
СЕ СООЧИ СО СОПСТВЕНАТА
СОСЈЕДСТВА. ЧУДЕЊЕ!

Скопје, 14 април 2015г.

55. И како незадбочноста од
кои чубот "БОГ" се воста-
нува и покоруваат "ПОИМНИ" "ДУХ",
"КОСМИЧКА СВЕСТ", "КОСМИ-
ЧКИ УМ", што ограждени
отвора, се со заменува на
"Вечнотворение",

"Доделка" така, восстаја-
-тување на "ПОИМОТ" "ВОЛЈА"
каако "Вечна" е само не-
гативно конструирање на
вешчаност и безсмисла
на "Вечна волја" веруји-
-кајќа че ли смисла,

и на "КРАЈ", "ПРИРОДА",
"МАТЕРИЈА" и "ЕНЕРГИЈА" е
"САМО ОВЕДЕКТИВИЧИНА" и
"ВЕЧНО" "ТВОРЕНЕ" кое се-
-куѓаш "е неопходни бити-
-ја" што до идеријализ-
-тизмот се подавува ка-
-ко природа.

Мошнат да об постројува-
-тат сијрест прашања, а
-сепак човековиот ум оста-
-чува со неизпитливота

Скопје, 15 април 2015г.

56. Сите прашања што чове-
-кот ум ги поставува и
-може да ги постави во од-
-нос на сите концепции ка-
-кој бара, што ги создал ха-
-ко поими, без да се буде
-свесно воготој, си ги поста-
-вја и сам на себе како
-ум што мисли (башем) обје-
-ктивно, а ги покандувају-
-ва (страничен чинар) вон себе
-каако сами по себе постани
-во постојење, независност
(башем) од умот на човекот.
И прашањата така и се по-
-стравуваат како да се одне-
-суваат кај објективност
-и реалитет на постојење
-на "Природа", "материја", "ене-
-ргија", "волја", "космички
-ум", "космичка светост", "дух",
"БОГ", "вечност", "е" и ( ).

Така, прашањата се форми-
-раат со светување на незнака-
-тоста за четови чистота, а
-се стреми да се замени
-со зијдење - одговор.

Скопје, 16 април 2015 г.

БГА, КУТЕ МАЧКА, КАЧЕЧ,

57. ПРАВИЛНАТА ШТО ГИ ПОСТА-
РУВА ЧОВЕКОВИОТ УМ ВО
ОДНОС НА „ПРИРОДА“ РАКО-
ПОНИГИ, КАТЕГОРИЈА ВСУ-
ШНОСТ КАКО ПРВО Е:

ШТО Е ПРИРОДА? НИЧИТО
СЕ ОДНЕСУВА (ИЛИ ОЗНАЧУВА)

ЧИСАДА „ПРИРОДА“
И ОДГОВОР ШТО СИ ВРВА
Е. СЕ ЧИТО СО ТЕЖНИТЕ СЕСИИ
ГО ПЕРЧЕПИРАНЕ И ВОСТРЕИМЕ-
МЕ, ПА И НАЧЕТО ТЕОДОР ГРЛ
НИЗВИ И СЕ ШТО ГО ВОВИ
ВУВАМЕ ВО СЕБЕ СЕВАЖУ-
ГНОСТА НА ПОСТОЕНОЕ ШТО
СЕ ГЛЕДЕ СЛУШАТИ И СИР-
ВИЧУЕУРДИТИ НАЧУРБЕ-
РУВА, ВОИНУВА И ЧИСИ
— ТОД Е ШТО СЕ ОЗНАЧУВА СО
ЛУИМОТ „ПРИРОДА“.

НО ИСТО ТАКА, ЧОВЕКО-
ВИОТ УМ ПОСТАВУДИ ПРА-
ЧИЊЕ: „ШТО Е ТОВ ВО ПРИ-
РОДАТА ШТО ГИ ОДРЕДУВА
СИТЕ НЕШТА ВО ПОСТОЈАЈ-
ТВОРИВИ (КАКВИ ШТО СЕ ЈУД-

ВРВО...) ?
И УМОТ ОДГОВОРА: ПРИРО-
ДАТА. СО ОВДУМОТ ПОСТАВУ-
ВА ГНОМ, ПРИРОДА СО ЗНАЧЕ-
ЊЕ НА ТВОРЦИА ЕНЕРГИЈА
СИАР ШТО ОБЛИЖУВА НИ НЕШТА-
ТА ВО „ТАЖОСТА“ И ВО „КАКВО-
СТА“ НИ ПОСТОЕЊЕ. ТОА Е НИДО-
ВНОТО РЕЧЕНО „МАЌКА ПРИРО-
ДА“ И ПРИФОЛАДА ТАЖДИГИ ДАТА
НЕШТАТА.

ЗНАЧИ, ЧОВЕКОВИОТ УМ
СО ЛУИМОТ „ПРИРОДА“ ЈА ОЗНА-
ЧУВА СЕ ВКУТИСТА НА ПОЈА-
ВНОСТ ДИ НИ ПОСТОЕЊЕ НА СИ-
ТЕ НЕШТА ШТО СЕ ВО СВОЈА
ТВ „ТАЖОСТ“ И „КАКВОСТ“
ШТО СО СЕСИИ СЕ ВОСТРЕИМЕ
И ВОИНУВА, КАКО СКРИНЕ-
НИТА, ЗАД ТОЈА ВИНАТА
СТВОРИД НА ПРИРОДАТА КА-
КО СЕСИИ НИ ГОСТАГИЕА
ЗА ПЕРЧЕПИРДИЕ, А ЧИСЛО-
ВНО ЗАМН СЛЕНО КАКО ТВО-
РЕЧИК СИЛА ШТО ЈА ОДРЕ-
ДУВА „ТАЖОСТА“ И „КАКВО-
СТА“ НИ ПОСТОЕЊЕ ГО НИ СЕ
ШТО СЕ ПЕРЧЕПИРА И ВОИНУВА

И на основа на предходното искажено, човековият ум констатира дека со јази-
кот како системи и врски со значи-
телна означува
"СТВАРНОСТ" што ја нека-
чува со мета-јазик
на определуваче на
понятието "ПРИРОДА".

И оега следат праша-
ниа, што сам човеков
ум ги поставува на себе
ен за воспоставбата
"СТВАРНОСТ" што ја опре-
жува како "ПРИРОДА".

Скопје, 17 април 2015г,
58. ИТАКА, МОНАДА СЕ ре-
дат гравитација!

Зошто е така во "Приро-
дата" се што се дада и чуда
да умре, се што гравитација
и морава нестане; се што
се создада и морава се
распредели; се што се грави-
ра морава да се разгради, увид
зошто е таја неспособност.

Скопје, 18 април 2015г.

59. Зошто во "Природата" постојат
растенија, животини и чове-
кот, а да се во нејзината
борба за опстанок? Зошто
не е понапред во природата,
да не постои борба на секој
со секото бидејќи за оправ-
вите во никојот?

Скопје, 19 април 2015г.

60. Зошто се оформиле парните
и солничеви системи, галаксији
со различни формичини и все-
лена со сите галаксији на
всескради и простор и тајре-
ме? Вешто не е вселена
со една модел на галаксији
и солничеви системи, исти
за секотрије?

Скопје, 20 април 2015г.

61. Зошто постојат растенија во
различни облици, зошто постојат
чињеници во различни форми и
природа, зошто постојат
членови различни по изглед,
во формата и во конституци-
јата, зошто постојат разно-
видни жарди, минерали и

ВРДИ

Скопје, 21 април 2015г.

62. Новечешкиот УМ ПОСТАРУ
— ВАЖЕН ПРАШАЧЕР ЗА СЕ И ОШТО
ВО ПРИРОДАТА ЗАПОЧНУВА
АПСТРАКТИВНА ДА ГО БРДА
СУПСТРАТОТ ВО СЕДА РАЗНО-
— ВИДНОСИ И РАЗНОЛИКОСТ
НА ПРИРОДАТА, КАКО ЗДЕР-
НИЧКА ПОТ ПОДА НА СУПСТА
НИЦИЈА И ТАЖА, ЈА И ВРЕМЕ-
ВА КАТЕГОРИЈАТА „МАТЕРИЈА“
КАКО ПОНМ ШТО СЕ ИЗВЕДУ-
ВА КАКО ТРАЈНА, ПОСТОЕЧА
И СЕ ЧУДО ПОСТОИ КАКО ГРИ-
РОД Е МАТЕРИЈА. „
ШТО Е МАТЕРИЈА?“ ПРА-
ШУВА САМКОТ УМ!

Скопје, 22 април 2015г.

63. КАКО МАТЕРИЈАТА В ВЕЧИНА
КАКО ПОСТОДАЧЕ ОСТАНУВА
ДА ТРАБ БЕЗ БД Е ПОВЕ-
КЕ ИЛИ ПОРИКАЧУР, КАКО
ОД МАТЕРИЈАТА СЕ ЧУДА-
ЛУВА ВО РАЗНИ ФОРМИ
ИА ПОСТОЕЧЕ, НОСЕВИУВА-
АТ И ПАК, НАСТАНУВАТ
МОСТИ?

ШТО Е МАТЕРИЈА? — СЕ ЧУДИ
ЧОВЕКОВИОТ УМ КОЈ ШТО ПО-
СОЗДАЛ ПОМОГУМАТЕРИЈА, А
БЕЗ ДА ОДСЕДИ НИА ШТО СЕ ОД-
РЕДУВА, НА СВОЈ РАМЕНТИ НЕА
СВА ДРВО, НЕА ОВАК ДОЛНИ НА
ОВА КУЧКА, НА ОВОЈ ЧОВЕК НА
ОВЕС РИД, ГЛАДИНА... НА ГЕ-
Н НЕ ЧУДИ СЕ НЕМОНЕДА СЕ ОЗНА-
ЧУВА ЖОЧКЕТНА ФОРМА КАКО
МАТЕРИЈА, АМА СИТЕ ФОРМИ
ИА ПОСТОЕЧЕ СЕ МАТЕРИЈИ Т.Е.
МАТЕРИЈА.

И СЧУТОЕ МАТЕРИЈА ИЛИ
МАТЕРИЈА?

- Скопје, 23 април 2015г.
64. „МАТЕРИЈА“ Е САМО ЗНАКОВЕН
ТЕРМИН ЗА ПОНМ МАТЕРИЈА
КАКО МИСЛА, АПСТРАДИШЧА
ВА ЈА ОЗНАЧИ ЗАМисЛЕНАТА
СУПСТРАТНОСТ, СУПСТАЧИИ-
ЈАЛНОСТ КАКО ЗАЕДНИЧКО
МЕТОДА СИТЕ ФОРМИ ИА
ДАБНОВИДНОСТ И РАЗНОЛИКОСТ
ИА ПОСТОЕЧИ.

ПОЖАЛУЈОДА, ИСТО „ДОСЕДА
И ЗАСЕДА НАУКАТА ОСВОИЛА П
ДЕНКИ СЕ РДОМИ, ЧЕСТИЧИКИ
ИА КАКО ТРАДИЦИИ БЫТИЩИЧИ
ИА ПОСТОДАЧЕ ТРАДАБИДНОСТ
И НАЗНОМЛКОСТА ВО СВЕФОТ.

Скопје, 24 април 2015 г.

65. Но, човековиот ум со здрава аристотеријска „коемика“ за да може да биде здрав, како од честички, атоми и молекули се соодветно да зборуваат и различни постоења на постојане, како: умот земји, ветерот, како се знаше, то твоите постојането има се што то е стопан.

Није ли енергија?

Скопје, 25 април 2015 г.

65. Дакле, енергијата е сушто таква чиста во постојането, тука иначе никој не ќе веде да е тајка од секогаш и вакшкот на е чиста.

И како од енергијата настапуваат сите форми и облици на постојането во сета разновидност и разнотојност, а оттаму се воли и искре во природа и вселата.

А човековиот ум, со здрава аристотеријска „коемика“ ум или свет“ како овде

очувалот за разновидноста на форми на постојане со енергија и на основа на замисли на „коемичкиот ум или свет“.

Скопје, 26 април 2015 г.

66. Што е „коемички ум и свет“? Како се различува од човековиот ум и свет? Може сијајест да се прашајама да се постапи, а на крај да се одговори дека тоа што човекот ум и свет не може да го одговари, то претпоставува да има „коемички ум и свет“ како се земаат. И со тоа ченор кои аристотеријата има концептот „Бог“ како се земаат.

Скопје, 27 април 2015 г.

67. Концептот „Бог“ е претпоставен од човековиот ум како поним што означува се земаат, се зборува, се симпатизира и се поддржува, тоа што човековиот ум е обратен, во неизнаене и немоке, во суперлатив и тоа проектира во таков концепт за да и понатаму неизнаен се

ПРАДУВА. ЧТО Е СЕ ЗГРЕДЕВЕ, ЧТО
Е ОТВОРЕЊЕ, СЕ МОЖНО...
СО ПОСТАВУВАЊЕТО ЈА ПРАДУ-
ВАТА УМ СЕ СООЧУВА СО
САМ СЕБЕ ВО ЧУДЕЊЕ НА
НЕЗНАЕЊЕ.

Скопје, 28 април 2015г.

68. И повторно, кога веднот
ум се враќа на пакетот
“ВЕЧНОСТ” како неодреде-
“ност која се чуди
како неизнатнота на пакето
“ВЕЧНОСТ”

Само во пакет „ВЕЧНОСТ”

е создаден од умот и
самот ум ги поставува „
ПРАДУВАЊАТА ВО ВЕЧНОСТА”,
а тоа е само со илюзии
(диллом) на самот ум
во својата зачуда бидејќи
на само себе откриување
во неизнавење и неизна-
тост. И умот во својата
зачуда не е во точечна
состојба на знаење на
неизнатото.

Скопје, 29 април 2015г.
69. Сите понции (и концепти) што
умот ги изведе и создаде
како прстриачки можно супсти-
тити за неизнатноста ка-
ко (бонем) знаење за тра-
јноста што е отсекот на
за секогаш, всушност се
срекувале на пакетот „ВЕ-
ЧНОСТ”.

И пакетота се сведу-
вадат на овие катетории
која е пак и омега за спас
катетории.

Пакетите ја отвараат
погоднијата на неизнавењето.

Скопје, 30 април 2015г.
70. Кога ќе се изрече „ВЕЧНОСТ”
умот одредува отсекот и
эротекот и е, фактическува,
пакетот пакет, а што е?
— Токму тој е разоткривање
на неизнатното и сам ум зре-
ши определен без да ми
— не дар тој и искрен и чисто!
што ќе го финигира во мн-
если како веќетојатоа
значи да се соочи со
неизнатото и неизнатност.

Скопје, 1 мај 2015 г.

71. Сопствот "ВЕЧНОСТ" човековиот ум сака да го создаде несостанлив (непониклив) и незадолжен (небратлив) и трајни суштествување (т.е. неима како ум што во својот рим најдешти тие кои имаат најголема единство на единство на единство).

Сотоја умотот си, доколку некоја добра е најава, а веднаш се соочува со неа - лигнет на зачувувањето на нервите и непознатост.

Скопје, 2 мај 2015 г.

72. Гојдад, во реалниот свет неизвестните => непознатост човековиот ум поставува во дополнителни вкупниот "ВЕЧНОСТ" со кој се врши како ум е поставуван како (бонич) се видише (што е негов стрепенскиот имен и небро) и не го разбирајќи ги едни на

НЕЗНАЕЊЕ НА НЕПОЗНАТОСТ (A).

Скопје, 3 мај 2015 г.
73. Иако што ум е чудото, така е чудно што умот не го за-
брисува како чист од чо-
сот не заслужува => НЕПОЗНАТО
туку то покрива со супсти-
тутенот како супстрати
на супституција и тесниција
како што е "ВЕЧНОСТ" па,
"Бог", "космичката умнилисвест",
"МАТЕРИЈА", "ЕНЕРГИЈА", "ПРИРО-
ДА" и сите останати како
имагинации на умот или
умствени имагинации на
(бонич) зидија,

но со самото тоа што умот
си поставува познатото за
истите пономи што ги создада-
ло и тој појднува нека е
во неизвестните и непознато-
стта, и предмети на чудите
на любопитноста да се
осознава, спознава и види.
А почетокот на тоа е по-
ставувањето на прашања,
како што се за неа, "ВЕЧНОСТ".
И умот со својата спеку-

И ПРИЧИНА ИМАТИЧАНИЈА (КО-
НА СО СКУДНИ ПОДАТОЦИ, И
ИНФОРМАЦИИ И ФАКТИ, ГЕЗ
НИКАКВО ИЛИ ВЕЛУЧИО ИСКУ-
СТВО, ЕМПИРИЈА НА ОСНОВА
ЧИ ЧИСТА ИЗВЕДЕВНА НАН
СОЗВАДЕНА АПСТРАКЦИЈА
СИЗВАДИСЛУВА ПРЕСТАВВО)
МИСЛАТА ЗА ТОА ТИЦ СЕ
ПРАШУВА: ШТО Е "ВЕЧНОСТ"

Скопје, 4 мај 2015 г.

74. ШТОМ УКИ ПРАШУВА
„ШТО Е ВЕЧНОСТ?“ НСТНОТ
УМ СИ ИМА СВОЈА СПЕКУЛА-
ТИВНА ПРЕСТАЗА НАКАО
ЗАМИСЛЯ НА „ТРАТИЦИЈА“
БЕЗПОЧЕТНОСТИ И ВЕЗКРОБ
НАКАО НЕВРЧИЈА И ОПРОТИР
ОСТАВЕНОСТ НА СИТЕ НЕЧИА
(И ОДИ И ОДЕК СО СВОБОДУМ)
ШТО СЕ МИНИДИ, МЕНДИДИ
И ТРОДИДИ СО РЮБТОМ И
КРАГ НА ПОСТОЕЊЕТ

И СО ТАКВАДИ СПЕКУЛА-
ТИВНА ЗАМИСЛЯ НА „ВЕЧНОСТ“
УМ ПРАШУВА: ШТО Е ТОА
ШТО Е (НАЖАКВО Е ТОА)

„ВЕЧНОСТ?“
ОВА Е ПОКАЗОТ ЗА НЕЗНАЕЊЕ,
КОГА СЕ ПОСТАРУВА ПРАШАЊА
Скопје, 5 мај 2015 г.

75. И СЛЕДИ,
ШТОМ НАШАДА ЗАМИСЛЯ
НА „ВЕЧНОСТ“ Е ТРЕБУЕТО
СЕКОГДА И ЗА СЕКОГДА, БЕЗ ПО-
ЧЕТОК И БЕЗ КРАЈ“ ТОГАДИ
СЕ ПРАШУВА: „ДА ЛИ „ВЕЧНОСТ“
Е БЕСКРАЈНА И БЕЗПОЧЕТНА
И ВО ПРОСТОР И ВО ВРЕМЕ“?
СО ОВА ПРАЦИЧАЕ НИЧИОТ УМ
СЕ ДОДЕР УВАДО ВО ПОВИЧИЧА
И НЕМОНЕ РАМИСИ, ЗАМИСЛЯ
ЧИШТО“ ТА, ЗАТОДИ СЕ УВЕРУВА
„ДЕКА И ПРОСТОР И ВРЕМЕ СЕ
БЕСКРАЈНИ“. Но, иако да се
ЗАМИСЛАТ ЖАКО БЕСКРАЈНИ.
ВО ОБИДОТ, УМОТ ЕДНО СТАВНО
СЕ ГУБИ ВО НЕОГРЕДЕНОСТА
И ЕДНОСТВЕНО ОСТАНУВА
ЗА НЕМЕНО ВО МОЖИ, МОЧЕЧУЕ,
А ТОА Е СВЕГДИ ОД ДРУГОЕ ПРИ
ЗНАНИЕ ЗА НЕЗНАЕЊЕ, А ВО
ЗАЧУДЕНОСТ

И ЧУДЕВИТО ГИ НИЧИЧИА
ПРАШАЊАТА СО КОНСЕ ДАВА
НИДИКАЧНИ ЗА НЕПОЗИЦИЈА,

Скопје, 6 мај 2015 г.

76. И доколку вечността е бес-
поместна и безкрајна во про-
стор и време, доколку се
прашува, "Дали вселената
е безкрајна во простор и
во време и дали со самото
твоја, вселената е вечно?"
Т. е. ВСЕЛЕННАТА Е ВЕЧНОСТА?
ОТ ТУКА ОДВАРТ ПРАШАЊА-
ТА:

Скопје, 7 мај 2015 г.,

77. Колку вселени бидејќи н-
ке видат по овдја во која
сме тие, когато, сепак новде
не плашетава Земја?

Ако бидејќи и ако видат
и други вселени, тогаш
колку се најдружи иако без
брани.

Ако се безбройни то-
гаш, нема поместок и нема
край на вселени. Ај!

ТОА Е ВЕЧНОСТ.

Дако е само ефир, обид
вселена, тогаш твостои отсе-
жогали и за секогаш.

А, АКО НИМА ПОЧЕТОК ИНИМА
КРАЈ СТОГАШ ЧТО ПРЕДАЛА
ПОСТОИ, БУНО И ШТО КЕ БУДЕ,
ПОСЛЕ КРАЈОТ НА РСЕЛЕНТА?

ПРАШАЊАТО СЕ РЕДАТ.

Скопје, 8 мај 2015 г.

78. Во колку се безброй вселе-
нитоа е вечност на пе-
рметум мобил на настану-
ваче и нестануваче на
вселени. И не знаеме која
по ред, е овдја раселена во
која сеја, во космичкиот
миг живее ме. Тоа немоне
се николи.

А во колку е само овдја вце-
ленето, тогаш е без почеток
и без крај. И како таква
е вечност што, пак, зароди-
перметум мобил се вечносту-
ва настануваче и нестанув-
аче од галакции до овдја
и туда што хази тој масив.

И постојано се појворува
едно и исто од галаксиј до
тумци во вечно тој време
се повторуваат наједно
те и се то.

Но, како тоа е возможни?

Скопје, 9 мај 2015 г.

79. И просторот како бројка е незадимлив и вакант е „вечност“. И времето како бескрајно е безвременост и военим „вечност“

Со тоа наштот ум се соочува со многу, многу прашања за просторот и предметот како, неопределен да се „вечно“!

Скопје, 10 мај 2015 г.

80. Монтираат и мислиат за простор и време од разни аспекти како што, впрочем, и то чи-тија траките од астрономија и физика до психологија и уметностите. Тога е неодобрено што се размиштува и размислено,

тога што е според вакте мисли простор и време.

според пономот и кончното „вечност“

како е можно простор и време отсекогаш и задесотали бескрајни, без иконче и крај!

Скопје, 11 мај 2015 г.

81. Монтираат и мислиат „вечност“ стана посебе вон и независно од постоење на вечностата и што е тога „како речност“? Празнична? никогаш? што??

Како да се мисли неимато? Како да се мисли „вечност“ без постоење, без материјал, без енергија? Како да се мисли без континут? На ум, како овие, како то друг би? Но, сето тоа што се мисли како поклон, како коначен, на крајот на крајната се доведува на вака земајќи и „непримисливост“ (невозможното да се мисли што е и жарко е како вечност). И како и послати монтираат и гоставуваат и предат пријател за „вечност“.

Како е можно погодија. Но да чистануваат и нечистијуваат истиот агат, а сепак, да мислиат нешто друго јно како „вечност“ што е?

Скопје, 12 мај 2015 г.,
82. НАЈМОГУТ УМ ВО НЕСОЧИВА
СВЕТО СО СЕГОДНЯСТВА КА
КО НЕВЗНИВЕЕ, ВО СВОЈАТА
ВООБРАЗНОСТ НЕ СЕ ЗНАЕ.
Но може со своите токици
и концепции да си комбини-
ра, како на пример:

Такиј Бог - творец со
тнегува во реч на мате-
рија, чако ум и свест,
ги со здрава сила нешта
во постојте како при-
рода кончите се во пресуд
и време во постапа на
мена на настанување
и нестанување. И така
си се одвиваат чинкау-
чи на вечно настану-
вање и нестанување
на облеки.

Но чии ништо од
природи комбинантски
ни поими не осозираа,-
че вр "вечно суша"
како и за остатниците пои-

ни, коишти.
и по начини се поставу-
ва во тајфа што:
што е тоа, вечно да се
твори" како е замислено
тоа? Можат ли е?

Скопје, 13 мај 2015 г.
83. Нијамот помнит вечно да
се твори "човечкиот ум"
ко го мисли како разми-
сля на мисли "тврдост"
и "созидавај". И во искра
комбинација не следи
отсекогаш и за секогаш, без
почеток и без крај, се создад-
ва од енергичата вомате-
рија нешта, што е природа.
И тоа созидавајќе е посочи-
ти ор што не видо, може
да види и ор што е, бидеј-
ќи не види, не е.
И ое праведајќи се може
да види, што се може да
се создаде?

Тоа е немислимо! Вонто?
Затоа што одред пред, немо-
жно вр се здаде се да
се што е вечно (тада ќе),
се види, види (вопрето)

Скопје, 15 мај 2015 г.

84. Токму туква е остра вакта
којаша со новежковистум,
кога се напредува да е
се знаеше, а војната
"вечно творбите" *a priori*
некои не раке знае се за
тога што не може да се са-
здава. И таа е непознат-
оста) и чак не зна-
ети како чудеси и луки
пушност.

И "тешкот", вечност
е само чета форма за таат-
го неизиденче и покомот
"вечност" е само симул-
тична и супституција
за непознатоста).

И кога се говори и
мисли за "вечност" ве-
чност се иницира само
отворен кон се зидат
кога се содржи знаењата
за *CONDITIO SINE QUA NON*

RATION D'ETRE и *SUMMUM BONUM*
а за кои не знаеме.

Скопје, 15 мај 2015 г.
85. Всушност, мотивите
-ме, вечност" сите, несвесно,
подразбираше дека сме во
нитечност со "сезнатие"
и редно.

CONDITIO SINE QUA NON:
(УСЛОВИЛОСНОВ БЕЗ КОЕ СЕ
НЕМОИНЕ ДА СЕ ПОСТОЈИ)

RATION D'ETRE:
(СИНСАР НА ПОСТОЈЕЊЕ)
и *SUMMUM BONUM*
(Невисоко добро, СЕВИЧНО
ДОБРО)

кои ги значат и водат до
што да чиниме, правиме,
направиме неизиденче, да тај-
маму за "вечност" како
се знаење.

и останува само да констатирамо: ние сме во неизи-
дат, се стремиме кон
се знаење и еднаквите
најшта од "вечноста"
што ја "знаеме" било-
реши, да се создржаваме.

Скопје, 16 мај 2015 г.

86. „ВЕЧНОСТА“ Е НЕДОСЕТ НА ТО СЕ ЗРЕДЕШТО КОИ НЕ СЕ СТРЕМИМЕ СО НАДВИДЕЛКА КЕ СЕ ОСЛОБОДИМЕ ОД НЕЗНАЕЊЕТО, СТРДА, А НИЧТО И ПРИПЛАТА ВО ОВОЈ СВЕТ, ВО КОЈ НИВЕДЕМЕ, А СО СЕЗИАЕШТО КЕ НИВЕДЕМЕ СО ОСНОВАТА НА СЕШТО ПОСТОИ, ПОСТОЕДО И ЖЕ ПОСТОИ (CONDITIO SINE QUA NON) И СО ОМИСАЛТА НА ПОСТОЕ (RAISON D'ETRE) ВО СЕВКУ ПОСТО ДО ВРОДО (Сум-им вонум) ВО ТВОРЕЊЕТО ТО ЕА „ВЕЧНОСТА“.

И ТВОРЕНЬЕТО И МАКИ ВИЗМОТ СЕ ДВЕ SUB SPECIES ALTERNITATIS КАДА-И ГБРИСТИЖИ ВО НАШЕТО ПОСТОБИЧЕ КОЕ ТРЕВА ДА СЕ НИВЕЕ И ПРАХТИЧУВА КАКО ОМИСА.

Скопје, 17 мај 2015 г.

87. ТВОРЕНЬЕТО НА ХО АКТИ-ВНОСТ И АКТИВНОСТА КАКО ТВОРЕНЬЕ – ТОА Е „ВЕЧ-НОСТА“ ВО НАС.

НИЕ НЕ ЗНАЕМЕ ЗА ВЕЧНОСТА. ТОА ШТО ГО МИСЛИМЕ Е НАШАТА МИСАД ЗА МИСЛАТА „ВЕЧНОСТ“. МИСЛАТА „ВЕЧНОСТИ“ НИ ВЕЧНОСТ НЕ СЕ ИСТО. ЗА ВЕЧНОСТ НЕ ЗНАЕМЕ. И ДОЖА-ВОТЕ ПРАШАЊА ДЛУГО ПОСТАВУВАМЕ НИНЕТО ЧУДЕЊЕ И КУБОЛНІТНОСТ.

КОГДА КЕ СМЕ ВО СЕЗИАЕШТО, ГОГАШ И ВЕЧНОСТА Е ЗНАЕ-ТРД, А СЕГА, НИВЕЕЖКИ ВО НЕЗНАЕЊЕ, НИЕ ПРАХТИЧНО МИСЛИМЕ НИША МИСА НЕ „ВЕЧНОСТ“ КАКО ГО ШЕМ ЗИДЕ-ГЕ. НО ТОА Е САМО СПЕКУЛАР-ТИВНА И ПРИЧИЧНА КОЈА СЕ ПОЖАЛУВА ВО СЕКОДИЧ-ВИТО КАКО НИВЕЕЖЕ „ВЕЧ-НОСТ“ ОПОРЕД НИШЕ МИ-СЛЕДИА НЕ ВЕЧНОСТ.

Скопје, 18 мај 2015 г.

88. НИВЕСНОБТО ВО ОРГАНИЗАЦИЈА НЕА ОПШТЕСТВО ВО ПРАВНА РАМКА КРНО ФРНДА, НЕ ПРОВЕШТАВОНИ БЕЗЈКИ ВО ЧУВАЊА ЧУДО СО ДАМКА НА КУЛУРА БИ ТРЕБАЛО АД Е ОДРАЗ И НИЗРАЗ НЕА ВЕЧНОСТА ВО ВРЕМЕ

НО, ПО ТОА ШТО СЕ НИВЕСНОБИ СИККО СЕ ШИРВЕЕ ОЧИГЛЕДНО ДЕКА Е САМО ОДРАЗ НИЗРАЗ НА НАШАТА МИСЛА ЗА "ВЕЧНОСТ".

СО ТОА СЕ ПОКАШУВА ДЕКА НИВ ОДРЖИВИ И ПРАВИЧНО НИВЕСНЕ ВО НЕЗНАЕВИ И ТОА ГЕ ОГЛЕВУВА РО ОДМАТР КУЛУРА И ЧУВАЊА ЧУДО СО ДАМКА ВО ПРИДВАТА И ОПШТЕСТВОТО ОДНОСНО НАШТО СЕКОД ДРЕВИЕ СЛИКА И ПРИЛИКА НА НИЗРАСТЬ.

Скопје, 19 мај 2015 г.

89. НЕЗНАЕВОТО СЕ ОГЛЕДУВА ВО СЕКОЈ ДНЕВИЕТО, КОГА НА СЕКАДЕ Е НЕХОДИСТУВАЊЕ НА СЕКОЈ СО СЕКОТО (ВО СЕКОЈ ПОГЛЕД И ОД СЕКОЈ АСПЕКТ), КОГА ВО ОПШТЕСТВОТО ПОСТОИ ЕКСПЛОАТАЦИЈА НА ТУГ ТРУД И КОГА СЕ ТА ИСТОРИЈА, КОЈУ ШТО НИ Е ПОЗНАТА, Е ПОВЕСТ НА ЕКСПЛОАТАЦИЈА НА ЧОВЕК ОД ЧОВЕК

СИ СЕТО ТОА КЕ Е СЛИКА И ПРИЛИКА НА ВЕЧНОСТ НИ Е ТОА ПРИЛИКА И СЛИКА НА НАШАТА МИСЛА ЗА "ВЕЧНОСТ".

НИЕ МИСЛИМЕ ДЕКА Е ТОА ОДРАЗ НА НАША МИСЛА ЗА "ВЕЧНОСТ", А НЕ ВЕЧНОСТ (A) ВО КОЈКУ ТВОДЕЧКА АНГЕЛ ВЫСТИЛИ АКТИВНОСТ ЕДИТ ТВОДЕЧЕТ Е ВЕЧНОСТ ВО ВРЕМЕ ВО НАС САМите, ИТОЖУ СМЕ ТРЕБАЛЕ ЕСОСЕТА СВЕТОТ НА МЕТУЧОВЕЧКИ ОДНОСИ ДА БИ, БИДЕ И КЕ

БИДЕ СВЕТ НА
СКОБОДА, СРЕКА И УБА
- ВИНА.

ИМАХУ, STATUS QUO НА
ИСТОРИЈАТА НА ЧОВЕШТВОТО
КАКО ЕКСПЛОАТИРАН НА
ЧОВЕК ОД ЧОВЕК Е, ВТИЧНО-
СТ "ЧА НЕ ТВОРЕНЕ" НЕ-
БИДИЧА ШТО СЕ ДЕПРОДУКУ-
ВА ВО СВОЈАТА ПРВИНА,
НИЧТОВНОСТ И НИШТАДИАО.

СКОПЈЕ, 20 мај 2015г.
90. НЕУСПЕХОТ (ИЛИ НЕМОНІЈА) ќе
да го менуваате светот
на чеку човечките одно-
си и создадавате "ИА СВЕТ
НА СКОБОДА, СРЕКА И УБА
- ВИНА" спротивници полити-
ка на ДЕКА ТИНЕ НЕТВОРИМЕ
и несме до активитет
на творештво, а со тоа
нишаме во тие земји
за вечноста, таку ни-
шаме со најната искра
ни, вечност" која ете-

шка завлада.

И ЗАВЛУДА СЕ ОГЛЕДУ-
ВА ВО СЕКОЈ ДНЕВНИЕТО, СЕКОЈ
ДЕН ВО УТРИНСКАТА СРЕДЕВА,
НА РАБОТНОТО МЕСТО, ВО ДРУ-
ЖЕЊЕТО, ВО ВЕЧЕРНИТЕ СА-
ТУ НА КОНИЧЕРТ, ПРЕСТАВА
И Т.Н., ИТ.Н., ТУКА СЕ ОГЛЕ-
ДУВА ВЕЧНОСТА ВО КОНТИ-
НУЛУН НА ВІДЕМЕ, Колку
НИШАМЕ СЛОГОДИШО СРЕ-
ЧНО И УБАДО НИ И НЕ.

ВО ГЛАВНОИ НЕ НИШАМЕ
ЧТОА Е ЈАСЕН ПОКАЗ ЗА
НАШЕТО НЕ ТВОРЕНЕ ВО
НИШАМЕТО, А СОТОА НИ
ВЕЧНОСТА НЕ СЕ НИВЕЕ,
ТУКУ ЗАВЛУДАТА ЗА РЕ-
ЧНОСТА КАКО МИСЛА
И ВЕЧНОСТ!

СКОПЈЕ 21 мај 2015г.
91. Во секој дневниот мо-
же во континуитет
на речноста во времето
за се нивеат кота
која се би твореле и
создавале предпоста-

-ВКИ, УСЛОВИ И СРАГДОРИ
ЗА ВОСПОСТРУВУВАЊЕ НА
ОСНОВИ НА ЧИСВЕБОИИ
ОД ВИДРАЊВ НА АКТИВНОСТ
СТИ ВО СЛОВОДА И
УВАВИТИА, А ОДТОДА КЕ
СЛЕДИ СРЕДА.

ДАКО Е ТРДКАЈАТОГДИ ВО
ШТО В ПРЕЧКАТАР
ВО НЕДШНОТ УМИ НЕГО
-ВИТЕ ПОКЕНИ КОЗ ЖАДИ
НЕ ЗА РОВИЛЕ ВО ИЗМИ
СЛЖИИ И ИЗУМИ ЖАДИ
ШТО ТЕВ ДОВЕДОДА ДО ОНЕ
ИЗГУБЕНИ СУШТИСТВА
ВО ОВРА ВСЕЛЕНА И СВЕТ.
Скопје, 22 мај 2015;

92. СЕТА ПРОВЛЕМТИКЕ
ЗА „ВЕЧНОСТА“ И СИТЕ ПРА
-ШАДА ЗА „ВЕЧНОСТ“
СЕ ПРАДАНА ЗА НАШИОТ,
ЧОЗВИК ГЛАМ И СИТЕ
ПРОВЛЕМИ СЕ ЗА УМОТ
ВО НЕГО ВИТЕ ПОИМИ.

ЖАТЕГОРИИ, КАКО ШТО
СЕ „ВЕЧНОСТ“, „БОГ“, „МАТЕРИ-
ЈА“, „ЕНЕРГИЈА“, „СВЕСТ“,
„УМ“, „ПРИРОДА“, СО ЖОИ
СМЕТАМЕ ДЕКА СМЕ ОФРАТИ-
ЛЕ СЕ КАКО „СТВАРНОСТ“,
„РЕАЛНОСТ“, „ПОСТОЕЊЕ“
И МНОСИМЕ ДЕКА СМЕ ВО
СЕ ЗНДЕЧОВ.

ВСУШНОСТ, ТОД ПОКАИНУ-
ВА ДЕКА ЧОЗЕКОВИОТ УМ
Е СО ОДЛУКА НА ЧУДЕЊЕТ
И ЛУЧБОЛИТНОСТ, ВО СОСТО-
ЈВА НА НЕЗНАЕЊЕ И Е-
НАСПРОТИ НЕПОЗНАТО(СТ)-
СО УТО И САМ НА СЕБЕ УМ
КАКО УМ Е НЕПОЗНАЧИЧИА
И КАКВ ДАС КАКО УМ СУМ
УМРИ.

ОТПУКА ПОЧИУВААТ И
СЕ СО ДРЖАТ ПРОБЛЕМИТЕ
И ПРАДАНАТА ЗА „ВЕЧНО-“
ОТ И СИТЕ ОСТАРАТИ
ЖАТЕГОРИИ И ПОКЕНИ.

Скопје, 23 мај 2015 г.

93. Мислите го за „ВЕЧНОСТА“
е мислете го за ПРАДОЧЕТОКОТ
и ПРАКРАДОТ НА СЕЧТО
ПОСТОИ, ПОСТОЕАД И КЕПОСТОК
СО СЕЗНАЕЊЕ И СУШТЕ-
СТВУВАЊЕ ВО РПОЛУ-
ТНА СЛОБОДА НИ РПСО-
ЛУГНЯ УБРВНИД, КАКО
АПСОЛУТНА СРЕКА.
„ВЕЧНОСТ“ – тоа е замисла
на ЧОВЕКОВИОТ УМ, КАКО
ИДЕА, А НЕ ДЕЌКА СЕ ЗНА
ВЕЧНОСТ.

ВО РЕАЛНОСТА, НИЧ, КАКИ
ЧОВЕЧИИ СУЩЕСТВАЈ ИНДИ-
ЕЧЕ ВО НЕЗНАЕЊЕ И НИДИ
ОТ ЧОВЕЧИИЧИ ВО СОСТ-
ЈБА НА ЧУДЕЊЕ И ЛУБО-
ПИТНОСТ СО КОЈА СМЕ СВЕ-
СНИ ЗА НЕПОЗНАТОСТА
(ИГСПРОТИ НАС, НИДИОТ УМ).

И СИТЕ ПРОБЛЕМИ И ПРА-

- ШАЊА ПРОИЗЛЕГУВАРТ ОД
САМНОТ УМ КОЈ, СЕ СТРЕ-
-МИ ЖОН И ЗА СЕ ЗНАЕЊЕ,
СО СЕ ЗНАЕЊЕ Е ЕДНАК-
-ВО ВЕЧНОСТ.

И СЕ ДОДЕКА СМЕ
ВО НЕЗНАЕЊЕ И ЧУДЕЊЕ
НИЕ САМО МОЖЕМЕ ДА
ЈА МИСЛИМЕ МИСЛТА
„ВЕЧНОСТ“, А НЕ И ВЕ-
-ЧНОСТ. И СЕ ДОТОГАШ
УМОТ КЕ ПОСТАВУВА
ПРАДИТВА, КЕ ПРЕДИЗВИ-
-КУВА ПРОБЛЕМИ И КЕ
НИ ГО ЗАПОРЧУВА НИВО-
-ТОТ ВО ОВОЈ СВЕТ, А СО
ОВИД СО ТВОРЧИИ
АКТИВНОСТИ ДА ГО МЕ-
-НУВАМЕ И СОЗДАДЕМЕ
НОВ СВЕТ („ВЕЧНОСТ“)
НА СЛОБОДА, УБАРВИНА
И СРЕКА,

